

Mon van za povedati ...

V veselje mi je, da vas lahko po štirih letih ponovno nagovorim. Pred nekaj meseci ste mi spet zaupali vodenje naše občine. Zahvaljujem se vam za zaupanje, povem pa, da se zavedam odgovornosti, ki sem jo sprejel. Začenja se mandat 7. občinskega sveta in župana. Vsi smo se doslej trudili ustvarjati našo skupnost dobro, prijazno, sproščeno in ustvarjalno. S 25 leti smo postali samostojnejši, zrelejši in odgovornejši. Sposobni samostojnih, koristnih in odgovornih odločitev zase in za skupnost. Vem, da takšno ravnanje občanke in občani pričakujete tudi od nas, župana in članov občinskega sveta, ki ste nam zaupali častno, a odgovorno nalogo vodenja naše skupnosti. Skupaj s člani občinskega sveta bomo uresničevali ambiciozne načrte našega kraja. Ob tej priložnosti se zahvaljujem prejšnjima županoma in članom občinskih svetov vseh mandatov za doprinos k razvoju kraja in skupnosti. Novi sklic nagovarjam k odgovornemu ravnanju, da bomo še naprej ustvarjali dobre, sproščene pogoje bivanja za mlade in starejše. Zaskrbljujoča je zelo slaba demografska podoba naše občine. Še vedno se več ljudi iz

naših krajev odseljuje, kot se jih priseljuje. Prepričan sem, da naši kraji ponujajo dobre pogoje za življenje ljudi vseh starosti. Moramo najti način in pot za zasuk negativnega demografskega trenda s tem, da prepričamo mlade, da si svojo prihodnost ustvarijo v naši skupnosti. Tako člani občinskega sveta kot sam smo si zadali daljnosežne cilje. Ne pristajam na povprečnost, saj nas zgodovina uči, da so bili naši kraji in ljudje vedno korak pred drugimi. A tudi če nam ne uspe doseči čisto vseh zadanih ciljev in uresničiti čisto vseh vaših pričakovanj, potreb in želja, bo premik naprej prav gotovo pomenil smer, v katero naj se naša občina razvija v prihodnje. Vedno je več pričakovanj, zahtev, potreb in želja, kot je na voljo sredstev. Razvojne želje mnogokrat presegajo realne zmožnosti. Za uresničitev zastavljenih nalog sta potrebna čas in premišljeno ravnanje z razpoložljivimi sredstvi. Poglavitno vlogo pri tem igra racionalna, dolgoročno in razvojno naravnana poraba javnih sredstev. Težava pri investicijah v izgradnjo prepotrebne komunalne infrastrukture je v tem, da je vse manj, tako rekoč nič, namenskih sredstev iz evropske blagajne, ki bi nam lahko pomagala pri gradnji klasične komunalne infrastrukture, odkupih

zemljišč in komunalno-infrastrukturni ureditvi poslovno-industrijske cone v Grabonošu, cest, vodovodov, čistilnih in kanalizacijskih sistemov itd. Sedaj je poudarek, morda pretiran, na tako imenovanih mehkih vsebinah, ki zajemajo investicije v človeške vire, poklicne prekvalifikacije, okolje. Mogoče je to dobro za skupnosti, ki že imajo izgrajeno komunalno infrastrukturo. V naši skupnosti pa moramo urediti še cestno infrastrukturo, saj smo soočeni z razpršeno poselitvijo, ki nam kontinuirano povzroča veliko izdatkov. Zaenkrat poravnavamo vse svoje obveznosti, vse opravljeno je bilo potrjeno, nikakor pa ne plačujemo storitev, ki niso bile opravljene. Želimo si tudi vaših pobud, ki lahko izboljšajo življenje vseh. Z občankami, občani in ostalimi si želim predvsem osebne, neposredne komunikacije. Pa če je za mene prijetna ali ne. Ne bom uporabljal Facebooka ali katerega drugega družbenega omrežja. Ne za namene svoje promocije, še manj pa za blatenje in žaljenje kogarkoli. Vse nespo-razume ali spore želim reševati na dostojanstveni ravni, z dialogom po načelih zakonitosti, javnega interesa in enakosti vseh. Moja odločitev je, da funkcijo župana opravljam profesionalno, nepoklicno, da ne imenujem podžupa-

na, saj tako ostane nekaj več denarja za potrebe razvoja kraja, bodisi na področju delovanja društev, za podporo mladim družinam, študentom ali za investicije. Modrost je zaznati ter dojeti svoje razvojne priložnosti in primerljive prednosti. Vsi dosedanji mandati članov občinskih svetov in županov so pustili prepoznavne in prepotrebne naložbe na vseh področjih delovanja ter skrbi za občanke in občane. V tem obdobju je najpoglavitejša investicija dograditev štirih oddelkov vrtca, katerih predračunska vrednost presega milijon evrov. Za prednostno nalogo smo si zadali zaustavitev odseljavanja s tem, da na drugi strani zagotavljamo vzpodbudne pogoje bivanja. Naša skupna odgovornost je gradnja skupnosti prijaznega okolja ter razvoj realne in optimistične vizije kraja. Vsem, ki s svojim delom, zgledom, prostovoljstvom ali po službeni dolžnosti zagotavljate prijazno ter varno bivalno in ustvarjalno okolje, širite dobro ime, nas delate prepoznavne, prepričljive, važne in ponosne, se v svojem imenu in imenu članov občinskega sveta lepo zahvaljujem. Naj bo prihodnost naklonjena vašim bližnjim, zdravju, dobremu počutju in blaginji.

**Župan
Anton Slana**

**Fotografija:
Klavdija Bec**

JÜR JOVŠKO glasilo

glasilo občine Sveti Jurij ob Ščavnici | julij 2019

Prejemniki priznanj Občine Sveti Jurij ob Ščavnici

Slavnostna akademija ob 20-letnici
Gasilske zveze Sv. Jurij ob Ščavnici

**UTRINKI IZ
VRTCA IN
ŠOLE**

**IZ DRUŠTVENEGA
ŽIVLJENJA**

KRISTINA ŠULER
portret

DANIELLA KOSI
intervju

IZ VSEBINE

Mon van za povedati ...	1
Četrto stoletje Občine Sv. Jurij ob Ščavnici	2
Prejemniki priznanj Občine Sveti Jurij ob Ščavnici za leto 2018	3
Podelitev priznanj ZKD Suzani Kšela ter Jožetu Kurbosu	6
Slavnostna akademija ob 20-letnici	7
Gasilske zveze Sv. Jurij ob Ščavnici	7
Otvoritev prenovljenega nogometnega igrišča	8
DANIELLA KOSI	9
KRISTINA ŠULER	12
Jasmina Kolbl	14
ROMAN MUHIČ	15
Prireditev za dedke in babice	18
Vrtec v naravi	19
Pustno rajanje po naši občini	20
»VZLETELI SMO«	20
Nikolova ati in mama na obisku	21
Druženje ob materinskem dnevu	21
Mamica, rad/a te imam!	22
Ljudski plesi v OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici	22
Natečaj naravne in druge nesreče – NEURJE	23
Žiga Cerar prejel nagrado na likovnem natečaju	23
Z nagrajenim plakatom navijali v Planici	24
»Slovenija – moja dežela je naša država«	25
Obeležili smo svetovni dan spomina na žrtve holokavsta	25
Planetu Zemlja prijazna šola	26
Obeležitev 100. obletnice združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom	27
Tehniški dan za učence 8. in 9. razreda – POKLICI	28
Dramski krožek OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici pripravil predstavo Mulci proti doktorju Zlobi	28
Plešemo in ohranjamo slovensko izročilo	30
Bosih nog naokrog	31
Ljubiteljsko dramsko društvo Sveti Jurij ob Ščavnici navdušuje s komedijo Zbeži od žene	32
Božična predstava na Stari Gori	33
»Izgubljena božična darila«	33
Utrip delovanja Turističnega društva Sv. Jurij ob Ščavnici v letu 2018	36
Članice društva podeželskih žena	37
Kulturni dan v Prlekiji	38
Novo gasilsko vozilo	39
Nova garaža	40
Firefighter Combat Challenge	40
Gostilna Pri Antonu	42
150 let čakovske vedre	42
Obnova visokodebelnih sadnih dreves	43
Pomladno prenašanje žab ob Blaguškem jezeru	44
Na čistilnih akcijah tisti, ki ne onesnažujejo okolja	45
ORATORIJ 2018	46
Razmislek o mladih in o njihovi vključenosti v karitativno dejavnost	47
Statistika 2018	49
Romanje v Srbijo	50
Slavnostni nagovor Boštjana Petučnika ob slovenskem kulturnem prazniku	52
Ali se zavedam osnovnih pogojev za zdrav razvoj moje družine?	54

SUNČNICE

Sunčnice cvetejo,
čez den zvesto sunci sledijo,
večer povesejo cvete
in s prleškimi bregi tiho zaspijo.

Seme ptiči pobirajo,
deca zrele pogače klopfajo,
nejlepša krasota iz sunčnic žari,
za veselje jürjovških lidi.

Monika Čuš

Izdajatelj: Občina Sveti Jurij ob Ščavnici

Odgovorna urednica: Klavdija Bec

E-pošta: uredniskiodbor@sveti-jurij.si

Uredništvo: Marijica Kocuvan, Breda Žunič, Andrej

Omulec, Katja Peršak Hajdinjak, Patricia Fras

Lektoriranje: Klavdija Bec, Katja Peršak Hajdinjak

Oblikovanje in priprava za tisk: Martina Breg, Društvo pravljíčna dvojina

Fotografija na naslovnici: Klavdija Bec

Tisk: Ikaruss, Robert Vajs, s.p.

Naklada: 950 izvodov

Leto izdajo: 2019 **Naslov uredništva:** Občina Sveti Jurij ob Ščavnici,

Ulica Bratka Krefta 14, 9244 Sveti Jurij ob Ščavnici
Jürjovsko glasilo prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva
Občine Sveti Jurij ob Ščavnici.

Glasilo je vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za Kulturo RS, pod zaporedno št. 641

Četrto stoletja Občine Sv. Jurij ob Ščavnici

»Jakob Šešerko, oziroma njegova pesem, ki so jo jürjovške ljudske pevke uvodoma zapele, nas spominja, da živimo v raju. V naši skupnosti, v kateri že četrto stoletja ponosno živimo. Petindvajset let Občine Sv. Jurij ob Ščavnici bomo proslavili z današnjo slovesnostjo, še bolj pa s tesno povezanostjo v prihodnje«, je po odpeti jürjovski himni povedala moderatorka Katja Peršak Hajdinjak ter pozdravila župana Antona Slana, člane občinskega sveta, slavnostnega govornika Aljoša Kotnjeka, ravnatelja OŠ Marka Kranerja, župnika Boštjana Ošlaja ter številne goste in domačine, prisotne v dvorani.

Župan Anton Slana je v pozdravnem govoru izrazil veselje, da lahko po štirih letih ob 25. občinskem prazniku ponovno nagovori občane in goste v dvorani. »S petindvajsetimi leti postanemo samostojni, zreli in odgovorni. Sposobni samostojnih, koristnih in odgovornih odločitev zase in za skupnost. Vem, da takšno ravnanje občani in občanke pričakujete tudi od nas, ki ste nam zaupali odgovorno nalogo vodenja naše lokalne skupnosti«, je povedal župan in se zahvalil prejšnjemu županu ter članom občinskega sve-

ta za doprinos k razvoju skupnosti.

Slavnostni govornik, Aljoša Kotnjek, domačin iz Sovjaka, prejemnik študentskega Plečnikovega priznanja za svoje magistrsko delo je v svojem govoru, katerega rdeča nit je bila, da kultura že od nekdaj povezuje ljudi, opisal nastanek največjega kulturnega hrama v Sloveniji. Cankarjev dom je povezal z našim Kulturnim in upravnim središčem, prav tako nagrajenim s Plečnikovim priznanjem: »To je torej zgodba o tem, da kultura združuje in želim si, da bi ob vse prepogosti politični razdvojenosti bili enotnejši. Tudi v naši občini; to je naša odgovornost«, je dejal mladi arhitekt.

Župan Anton Slana in predsednica občinske komisije za priznanja Slavica Trstenjak sta podelila letošnja občinska priznanja. Plakete Občine Sv. Jurij ob Ščavnici so prejeli Slavko Kolmanič iz Rožičkega Vrha, Anton Klemenčič iz Stare Gore ter Janez Mir iz Grabonoša. Grb Občine Sv. Jurij ob Ščavnici, ki je bil ob 20-letnici delovanja podeljen jürjevški gasilski zvezi, je prevzel njen predsednik Andrej Vrzel. Častni občan je postal akademski slikar Lojze Veberič, rojen v Seliščih. Kulturni program so

izvedli otroci iz vrtca Sonček in mladi folklorni plesalci – učenci OŠ Sv. Jurij, slovesnost pa sta z nekaj pesmimi zaključila predstavnika Slovenije na letošnjem evrovizijskem festivalu v Izraelu Zala Kralj in Gašper Šantl, saj Gašper izvira iz Biserjan. Petkova slovesnost je bila le ena izmed številnih dogodkov, ki so se v aprilu odvijali v počastitev občinskega praznika. Izvedena so bila številna športna tekmovanja, tradicionalni Blaguški tek ter tradicionalne razstave in ocenjevanja.

Besedilo in fotografije:
Branko Košti

Prejemniki priznanj Občine Sveti Jurij ob Ščavnici za leto 2018

Občinski svet je na podlagi javnega razpisa za posredovanje predlogov za podelitev priznanj Občine Sv. Jurij ob Ščavnici in na predlog Komisije za priznanja sprejel sklep o podelitvi priznanj za leto 2018. Podeljen je bil grb in tri plakete, Lojze Veberič pa je prejel naziv častnega občana.

LOJZE VEBERIČ ČASTNI OBČAN

Slikar in kipar Lojze Veberič se je rodil 30. maja leta 1936 v Seliščih.

Po končani nižji gimnaziji leta 1950 v Gornji Radgoni se je izučil za trgovca in se ob delu izobraževal na področju aranžiranja ter dekorativne umetnosti. V Ljubljani je končal šolo za oblikovanje in nato na dunajski grafični šoli opravil še specializacijo. Poklicno je delal kot trgovec, aranžer, učitelj likovnega pouka na trgovski šoli, od leta 1969 pa kot grafik pri Pomurskem tisku v Murski Soboti.

Za njim je že več kot 45 samostojnih razstav tako

na domačih kot tujih tleh. Sodeloval je na več kot sto skupinskih razstavah. Udeleževal se je uglednih slikarskih in kiparskih kolonij doma in na tujem. Neizmerna likovna vedoželjnost ga je usmerjala k popotovanjem po svetu, ki jih je združil z obiski priznanih galerij. Njegov likovni opus, ki ga uokvirja obdobje od leta 1951 do danes, je predstavljen v številnih razstavnih katalogih.

Lojze je uveljavljen slovenski ljubiteljski likovni ustvarjalec. Do leta 1973 je bil aktivni član v Združenju likovnih skupin Slovenije pri Zvezi kulturnih organizacij Slovenije. Leta 1963 je kot ustanovni član zagнал delovanje Likovnega društva LIKOS iz Murske Sobe. Lojze je tudi član likovne sekcije Mozaik

pri DU Murska Sobota, častni član Likovnega društva Gornja Radgona in Likovnega društva Sveti Jurij ob Ščavnici. Pri Jürji poznamo Lojzeta predvsem po organizaciji likovnih kolonij na njegovi domačiji v Seliščih, kjer je leta 1972 svojo rojstno hišo preuredil v likovni salon Domačija. V njem so razstavljali številni priznani in ugledni umetniki iz Slovenije in tujine. Bil je pobudnik izdelave in odkritja spominske plošče svojemu kolegu slikarju Francu Košarju v Seliščih. Za svoje ljubiteljsko kulturno udejstvovanje je prejel več priznanj.

Sam izpostavlja pomembnejše tri:

- Priznanje glasbene mladine Slovenije;
- Priznanje socialistične zveze delovnega ljudstva za najlepše urejeno galerijo in
- Priznanje Zveze kulturnih društev Murska Sobota

Občini Sveti Jurij ob Ščavnici je doniral zaokrožen cikel likovnih del, ki krasijo prostore poročne dvorane v KUS-u kot stalna razstava njegovih del. Lojze Veberič pa ni samo likovni umetnosti vdan ustvarjalec, ki sam zase pravi, da ga likovno delo osrečuje in plemeniti, ampak je tudi znan ekolog in zavzet naravovarstvenik.

GASILSKA ZVEZA SV. JURIJ OB ŠČAVNICI PREJEMNICA GRBA OBČINE SV. JURIJ OB ŠČAVNICI

Gasilska zveza Sv. Jurij ob Ščavnici skrbi za učinkovito požarno varnost na območju naše občine, za strokovno usposobljenost članov prostovoljnih gasilskih društev, usklajen razvoj ter opremljanje gasilskih enot v skladu s predpisanimi merili, povezovanje med člani GZ in občani na območju občine, za zagotavljanje ohranjanja gasilskih vrednot in tradicije in ter dobrih medsebojnih odnosov kar predstavlja pomembno vrednoto društvenega življenja. GZ opravlja naloge gasilstva, ki so dejavnosti v javnem interesu in so humanitarne narave. Zveza je bila ustanovljena 7. 5. 1998, pred tem pa so bila od leta 1955 naprej vsa prostovoljna gasilska društva iz območja naše občine del Občinske GZ Gornja Radgona. Zveza je lani praznovala 20 let delovanja. Danes združuje devet društev, in sicer: PGD Sveti Jurij ob Ščavnici, PGD Dragotinci, PGD Rožički Vrh-Stanetinci, PGD Stara Gora, PGD Slaptinci, PGD Selišči-Kupetinci, PGD Grabonoš,

PGD Sovjak in PGD Bolehnečici. Število članov v vseh devetih društvih skupaj presega številko 1100, kar pomeni, da je vsak tretji občan tudi član gasilske organizacije. Pri tem se je v zadnjih letih občutno povečalo število mladih gasilcev, kar je jamstvo, da bo naša organizacija živela in delovala tudi v prihodnje. Obenem so gasilska društva nosilci družabnega življenja na vaseh, gasilski domovi pa osrednja zbirališča ob najrazličnejših priložnostih.

Gasilska zveza na območju naše občine združuje in povezuje več ljudi kakor katerokoli drugo društvo ali organizacija. S svojim humanitarnim delovanjem, plemenitim poslanstvom in prepoznavnostjo v slovenskem prostoru pomembno prispeva k ugledu in razvoju ter današnji podobi občine Sv. Jurij ob Ščavnici.

Predlagatelj: David Močnik

SLAVKO KOLMANIČ PREJEMNIK PLA- KETE OBČINE SV. JURIJ OB ŠČAVNICI

Slavko Kolmanič je že več kot štirideset let član različnih gasilskih organizacija v naši občini. Svojo pot je začel kot mladinec v PGD Rožički Vrh, nadaljeval kot operativni član v PGD Sveti Jurij ob Ščavnici, sedaj pa je aktiven član v PGD Grabonoš. V tem času je opravil številna usposabljanja in kot prvi gasilec v naši občini pridobi čin višjega gasilskega častnika. Od leta 1994 je opravljal delo občinskega gasilskega poveljnika.

Takrat je bila Občina Sv. Jurij ob Ščavnici sestavni del GZ Gornja Radgona. Tovariš Kolmanič je vložil veliko svojega časa in truda v to, da je marca 1998 prišlo do ustanovitve GZ Sv. Jurij ob Ščavnici. Vse od njene ustanovitve pa do leta 2013 je opravljal funkcijo poveljnika in tajnika gasilske zveze. Hkrati je bil tudi član regijskega poveljstva za Pomurje. Nato je bil še eno leto član nadzornega odbora GZ. V času njegovega vodenja je jürjevška zveza postala prepoznavna širom Slovenije, predvsem na račun zgladnega dela z mladino. V letu 2013 smo organizirali tudi državno tekmovanje v orientaciji. GZ pa je napredovala

tudi na drugih področjih. Mnoga društva so v tem času svoja stara dotrajana vozila zamenjala z novimi in sodobnejšimi, tako se je nabavilo tudi vozilo za osrednjo enoto v naši občini, in sicer smo leta 2008 v uporabo predali GVC-16/25. Tovariš Kolmanič ni bil samo poveljnik GZ, temveč je opravljal tudi funkcijo namestnika poveljnika občinskega štaba civilne zaščite. Za njegovo delo na tem področju je prejel številna priznanja, med drugim tudi bronasti in srebrni znak Civilne zaščite.

ANTON KLEMENČIČ PREJEMNIK PLA- KETE OBČINE SV. JURIJ OB ŠČAVNICI

Anton Klemenčič je že 50 let aktivni član PGD Stara Gora. Od tega že 27 let uspešno opravlja delo predsednika PGD Stara Gora, ki je na operativnem področju najmočnejše prostovoljno društvo v zvezi. Tovariš Klemenčič je eden izmed ustanovnih članov GZ Sv. Jurij ob Ščavnici. Od začetka njene ustanovitve v letu 1998 je opravljal tudi delo predsednika GZ Sv. Jurij ob Ščavnici. V tem času je bil tudi član regijskega sveta za Pomurje. Predsedniško funkcijo na nivoju GZ je lansko leto predal mlajšim rodovom. V letih njegovega vodenja je

GZ Sv. Jurij ob Ščavnici postala prepoznavna med tovrstnimi združenji širom Slovenije.

Posebne zasluge ima zveza pri delu z gasilsko mladino (2x organizacija državnega gasilskega tekmovanja v orientaciji – leta 2013 in 2014), gasilstvo pa je napredovalo tudi na ostalih področjih. Velik dosežek, ki je predvsem rezultat njegovoga dobrega vodenja PGD Stara Gora, je tudi nabava novega vozila AC 20/100, katerega prevzem je bil opravljen lansko leto. V času njegovoga vodenja jürjevške gasilske zveze so vsa društva nabavila nova gasilska vozila, kar je tudi njegova zasluga, saj je pri lokalni skupnosti odločno zagovarjal in spodbujal nakup le-teh.

JANEZ MIR PREJEMNIK PLA- KETE OBČINE SV. JURIJ OB ŠČAVNICI

Janez Mir, doma iz Grabonoša, je domači in širši javnosti poznan kot priznan kovaški mojster, katerega izdelki umetnega kovaštva krasijo hiše in njihove okolice širom Slovenije ter tudi v tujini. 27 let deluje kot samostojni podjetnik, pri njem je našlo zaposlitev ali se izučilo veliko število kovačev. S svojim smislom za podjetnost, ohranjanje tradicije ter kulturne in naravne dediščine se je aktivno vključil v društveno življenje naše občine ter že desetletja prevzema odgovorne naloge. Leta 2004 je postal predsednik turističnega društva. Društvo pod njegovim

vodstvom skrbi za mlin na veter ter za etnološko zbirko kmečkega orodja in predmetov. Je organizator tradicionalnih prireditev v sodelovanju z drugimi društvi, kot so žetev zlatega klasa, kučenje jabolk, martinovanje, miklavževanje, žive jaslice. 12 let je bil član upravnega oz. nadzornega odbora Obrtne zbornice Gornja Radgona, član sekcije za domačo in umetno obrt Pomurske obrtne zbornice in en mandat član upravnega odbora sekcije za domačo in umetno obrt pri Obrtni zbornici Slovenije. Danes je član številnih društev v naši občini, katerim ne pomaga smo organizacijsko, z delom ali finančno, ampak marsikatero društvene prostore krasijo pred-

meti iz njegove kovaške delavnice.

Janez Mir je s svojim delom zgled aktivnega občana, ki poleg družinskih in poslovnih obveznosti najde čas in energijo za aktivno vključevanje v dogajanje v naši občini. S svojim poklicnim ali društvenim angažiranjem občino predstavlja širši slovenski kakor tudi tuji javnosti.

**Predlagatelji: Društvo
Oldtimer Stara Gora, Turističnega društva Sveti Jurij ob Ščavnici in Kulturnega društva za zaščito naravne in kulturne dediščine Sveti Jurij ob Ščavnici**
**Fotografiji:
Branko Košti**

Podelitev priznanj ZKD Suzani Kšela ter Jožetu Kurbosu

Na predvečer slovenskega kulturnega praznika je v KUS Sv. Jurij ob Ščavnici potekala občinska proslava. Kulturni program so obogatile jürjevške Ljudske pevke, ki z veliko predanostjo ohranjajo naše kulturno izročilo in ga predajajo mlajšim rodovom. Poleg himne so zapele pesmi Meglice nad jezerom in Pomladna. Z recitalom poezije sodobnih slovenskih pesnikov Borisa A. Novaka in Ferija Lainščka so se predstavili učenci domače osnovne šole: Naja Galien, Nika Jurkovič, Nina Jurkovič, Lana Brumen, Manuela Javnik, Katja Krajnc, Nina Zamuda, Nina Novak, Tia Pignar, Eva Gradišnik, katerih mentorici sta bili Maja Strah in Petra Kvas. Za glasbeno točko je poskrbel Urban Kurbos na klarinetu, s plesom pa so prireditev zaključili plesalci domače folklorne skupine.

Osrednji govornik prireditve je bil pesnik, pedagog in ekonomist Boštjan Petučnik. V svojem govoru je predstavil svoj pogled na kulturo in se kritično ozrl na slovensko družbo, šolstvo ter javno mnenje.

V skladu s statutom in pravilnikom Zveza kulturnih društev Sv. Jurij ob Ščavnici vsako leto podeli priznanja za dolgoletno delo na področju

ljubiteljske kulturne dejavnosti. Dobitniki priznanja so posamezniki, skupine ali društva, ki so s svojim ustvarjalnim ali organizacijskim delom v procesu svoje kulturno-umetniške dejavnosti prispevali k večji prepoznavnosti kulturnega prostora zveze doma, v širšem slovenskem kulturnem prostoru in tujini.

Priznanje Zveze kulturnih društev leta 2019 sta iz rok predsednika ZKD Matjaža Rožmana in župana Antona Slane prejela Suzana Kšela in Jože Kurbos.

Suzana Kšela že od leta 1998 aktivno sodeluje v Ljubiteljskem dramskem društvu Sv. Jurij ob Ščavnici. Iz igralkе stranskih vlog se je razvila v igralko glavnih vlog in tudi režiserko. Z odigranimi igrami je s soigralci navduševala ožje in širše občinstvo, zmagali so tudi na območnem Linhartovem srečanju. Vsako leto sodeluje pri miklavževanju in organizaciji predbožičnega večera na Stari Gori. Pravi, da jo igra in režija zelo veselita ter da v svojem delu zelo uživa.

Jože Kurbos že več kot trideset let aktivno prostovoljno deluje na področju ljubiteljske kulture v naši občini, saj je član več kulturnih društev. Je vsestranski

glasbenik; igra klavirsko in diatonično harmoniko, orgle in trobento. Opravil je orgelski tečaj in tečaj za zborovodjo. Tako je od leta 1986 zborovodja mešanega pevskega zbora, ki ga vodi z neumorno voljo, njihov obsežen repertoar pa obsega vse zvrsti. Bil je tudi nepogrešljivi član Ansambla bratov Kurbos. 1998.

se je pridružil godbi na pihala in je nepogrešljiv član Folklornega društva. Z ohranjanjem ljudskega godčevskega izročila pomembno pripomore k delovanju omenjenega društva, napisal je mnogo priredb za različne instrumente, ki so jih strokovni ocenjevalci ocenili z visokimi ocenami na folklornih srečanjih in so pripomogle k dobrim uvrstitvam celotne skupine. Kulturno-umetniškemu udejstvovanju nameni mnogo prostih ur.

Jezik, literatura, poezija, glasba, ples, gledališka umetnost – kultura, ki nas izpopolnjuje in bogati. Naj bodo z nami vsak dan, ne le na ob praznikih. Ohranjajmo naše kulturno bogastvo in bodimo ponosni nanj.

Katja Peršak Hajdinjak

“

Nobena stvar ne naredi človeka srečnejšega kot njegovo lastno prepričanje, da je naredil najboljše, kar je mogel.

Mihajlo Pupin

”

“

Poslanstvo človeštva ni uničevanje, temveč ustvarjanje.

Po Istvanu Szechenyiju

”

Slavnostna akademija ob 20-letnici Gasilske zveze Sv. Jurij ob Ščavnici

V soboto, 25. maja, je v Kocbekovi dvorani potekala slavnostna akademija, s katero je GZ Sv. Jurij ob Ščavnici proslavila 20 let delovanja. Gasilec iz devetih prostovoljnih gasilskih društev so se pridružili gasilski tovariši iz sosednjih društev in gasilskih zvez, predsednik GZ Andrej Vrzel, nekdanji predsednik GZ Anton Klemenčič, poveljnik GZ Edvard Štelcar ml., nekdanji poveljniki Slavko Kolmanič, Branko Berden in David Močnik, župan Anton Slana, župana v prejšnjih mandatih Slavko Mihalič in Miroslav Petrovič, z obiskom ob jubileju pa jih je počastil tudi predsednik Gasilske zveze Slovenije Janko Cerkvenik. Po prihodu gasilskih praporjev in državnih

himni, ki so jo zapele pevke Ženskega gasilskega pevskega zbora GZ Ormož, je predsednik GZ Sv. Jurij Andrej Vrzel predstavil dolgoletno tradicijo gasilstva, ki se je pričela leta 1886 z ustanovitvijo prvega gasilskega društva pri Sv. Juriji ob Ščavnici. Zveza danes deluje kot koordinator dela in spodbujevalec razvoja devetih gasilskih društev, v katere je včlanjenih preko 1.180 članov, kar predstavlja tretjino prebivalcev občine. Od tega je 149 operativcev, ki so se vsak trenutek pripravljeni odzvati klicu na pomoč. Posebno skrb namenljajo izobraževanju članov, mladim gasilec, članicam in veteranom, ter nabavi sodobne gasilske opreme. Predsednik je poudaril

tudi dobro sodelovanje z Občino, saj so vsi dosedanji župani Slavko Mihalič, Miroslav Petrovič in Anton Slana skupaj s člani občinskih svetov, pokazali izreden posluš za opremljenost gasilskih društev s sodo-

bno gasilsko tehniko. Zavedanje o pomembnosti gasilstva v občini je le-ta letos potrdila s podelitvijo plaket prvega predsedniku Antonu Klemenčiču in prvemu poveljniku Slavku Kolmaniču, GZ pa je pre-

jela najvišje občinsko priznanje - grb Občine Sv. Jurij ob Ščavnici. Ob koncu se je govornik zahvalil vsem, ki so v preteklih dvajsetih letih prispevali pri razvoju in delovanju zveze ter izrazil upanje, da bo tudi naslednjih dvajset let delovanje enako ali še bolj uspešno. Gasilkam in gasilcem sta ob jubileju njihove občinske zveze čestitala ter se jim zahvalila tudi župan Anton Slana, ki je zvezi simbolično podelil že ob občinskem prazniku podeljeni Grb občine in predsednik GZS Janko Cerkvenc, kateri je ob koncu nagovora podelil eno na-

jvišjih gasilskih priznanj, Odlikovanje za posebne zasluge v gasilstvu Antonu Klemenčiču, ki je gasilski GZ Sv. Jurij predsedoval dve desetletji. Za kulturno kuliso akademiji, katere program je povezovala Katja Peršak Hajdinjak, so poleg pevk Ženskega gasilskega pevskega zbora GZ Ormož, poskrbeli jürjevski godbeniki in mlade gasilke, učenke OŠ. Predstavljen je bil tudi film o jürjevski GZ, ki sta ustvarila Franc Čuš in Ludvik Rogan, prikazuje pa kratek zgodovinski pregled gasilstva na območju današnje občine, s poudarkom na delovanju, usposobljenosti in opremljenosti devetih prostovoljnih gasilskih društev, ki sestavljajo GZ Sv. Jurij ob Ščavnici.

Branko Košti
Fotografija; Klavdija Bec

Otvoritev prenovljenega nogometnega igrišča

V petek, 31. maja je potekala otvoritev v celoti prenovljenega travnatega igrišča za mali nogomet, opremljenega tudi z namakalnim sistemom in razsvetljavo. Otvoritveno slovesnost je popestrila jürjevška godba, ki so se ji pridružile članice twirling kluba pod vodstvom Katarine Vrzel. Sledil je nagovor predsednika ŠD Videm Viktorija Repa, v katerem je izrazil veliko zadovoljstvo nad novo pridobitvijo, zahvalil pa se je tudi županu prejšnjega mandatnega obdobja Miroslavu Petroviču, občinskemu svetu in občinski upravi, za ves trud ter za zagotovitev finančnih sredstev, ki so jih namenili za ta projekt. Župan Anton Slana je

zahvalo prav tako namenil prejšnjemu županu in članom OS, da so uspešno izvedli investicijo v športno infrastrukturo, vredno nekaj več kot 77 tisoč evrov, in ki je bila v znesku nekaj čez 21 tisoč evrov sofinancirana s strani Fundacije za šport, preostanek pa je bil zagotovljen v občinskem proračunu. Nekaj sredstev za finalizacijo objekta je zagotovila tudi sedanja občinska sestava. Prve podaje na uradno odprtem nogometnem igrišču so odigrali mladi perspektivni nogometaš NK Mure in Meteroplasta Niko Zamuda, ravnatelj OŠ Marko Kraner in župan Anton Slana.

Branko Košti
Fotografija; Klavdija Bec

DANIELLA KOSI

z Ženika je
X. vinska
kraljica
Društva
vinogradnikov
Mala
Nedelja

“

*Zame je
vinograd kraj,
kjer nikoli ne
zmanjka dela.
Rada zahajam v
njega ter
pomagam očetu.*

”

V Društvo vinogradnikov Mala Nedelja je vključenih kar nekaj vinogradnikov iz naše občine, ki imajo svoje vinograde v Sovjaku, na Ženiku, Rožičkem Vrhu ... Društvo letošnje leto slavi 20 let aktivnega delovanja in vsaki dve leti izbere vinsko kraljico, ki društvo in vinogradnike zastopa na krajevnih, občinskih in državnih prireditvah. Deseta kraljica po vrsti je Daniella Kosi iz Ženika. Takole pravi:

Zakaj si se odločila, da se poteguješ za naziv vinske kraljice?

Odločitev, da se potegujem za naziv vinske kraljice v Mali Nedelji, je bila spontana. Seveda je bila to moja »skrita« želja, za katero nisem pričakovala, da se bo mi tako hitro izpolnila. Že od malih nog me spremlja vinska trta, saj prihajam iz vinogradniške družine. Sem tudi študentka vinogradništva, vinarstva in sadjarstva, zato nisem dolgo oklevala ter se prijavila na razpis.

Kaj ti ta naziv pomeni?

Ta naziv je zame velikega pomena. Zame je to čast in privilegij. Spoštujem krono, moj naziv, moje društvo ter naše pridne vinogradnike. Spoštujem vino ter vinsko trto. Zame je to ena nepozabna izkušnja, ki bo za zmeraj ostala v mojem srcu.

Tvoj odnos do dela v vinogradu, katera dela rada opravljaš, katero delo te veseli ...

Vsak vinogradnik doda vinu tisti svoj čar. Tisto, kar ga zaznamuje. Vsaka vinska zgodba se začne v »goricah«. Kot pravijo: vinska trta je rastlina sonca. Tukaj bi jaz dodala, da je tudi rastlina človeka. Predobro vem, koliko dela in predvsem vztrajnosti je potrebno posvečati trti, da pridelaš žlahtno kapljico. Koliko ur preživiš v njeni družbi, jo

spremljaš ter skrbiš za njen pravilen razvoj. So pa dejavniki, na katere težko vpliva človeška roka, predvsem takrat, ko nastopi mati narava. Vinogradniki so kletarji, zdravniki, vremenoslovci, v prvi vrsti pa očetje in matere trti, ki jo je treba negovati z ljubeznijo in premišljeno. Zame je vinograd kraj, kjer nikoli ne zmanjka dela. Rada zahajam v njega ter pomagam očetu. Lepo je videti, ko ustvariš nekaj svojega.

Ponosna sem na našo prelepo Prlekijo, na naše ljudi in naša vina, ki po kakovosti spadajo v sam vrh. Prleki smo taki res ljubeči ljudje, pripravljeni pomagati.

Za tabo je nekje pol leta aktivnosti, ki jih opravljaš kot vinska kraljica in vem, da ste vse kraljice povsod spoštovane, lepo sprejete ... katere pa so prireditve, ki si se jih udeležila.

Za mano je res že nekaj prireditvev, ampak nič proti temu, kar me še čaka. Res je, kraljice smo vse povsod lepo sprejete in spoštovane. Spoznaš veliko novih ljudi, čudovitih krajev ter spletaš nova nepozabna prijateljstva. Sama sem bila že kar 3x na Ptuju. Prvič na festivalu Veni Vidi Vino Mlado, kjer sem bila ena izmed treh ambasadork prireditve. Letos je dogodek

prvič potekal na gradu. Posebno vzdušje, prepleteno s kulinariko in vinom. Nato nas je za dva dni ptujska vinska kraljica, Eva Gašperšič, povabila na Ptuj v času kurentovanja. Na kratko: čudovito, nepozabno, veselo. Prav tako sem se v mesecu marcu udeležila dogodka v Svečini, kjer nas je Jožica Gornik, vinska kraljica Svečine, popeljala po kletih odličnih vinogradnikov. Tudi na Rezu stare trte na Lentu nisem manjkala. Je kar do-

godkov, ki se bodo čez leto nabrali, od ocenjevanj vina itd. Zelo sem vesela, da sem lahko del tega.

Tvoj odnos do vina, vinske kulture ...

Tako kot do vinske trte, tudi do vina gojim posebno ljubezen. Vino je tisto, ki nas združuje. Vino je zgodovina, tradicija, kultura in strast. Z njim je treba ravnati spoštljivo. Za kletarjenjem stoji cela znanost.

Kot vinska kraljica promoviraš naše kraje, naše ljudi, naše vinogradnike ... Kako se ti zdi, kakšen odnos imajo v drugih delih

Slovenije do Prlekije, prleških krajev, prleških vin ...

Z vsem spoštovanjem in vso odgovornostjo zastopam naša vina in kulturo po vsej Sloveniji ter izven nje. Ponosna sem na našo prelepo Prlekijo, na naše ljudi in naša vina, ki po kakovosti spadajo v sam vrh. Prleki smo taki res ljubeči ljudje, pripravljeni pomagati. Jaz menim, da je Prlekija v zadnjih letih veliko pridobila na prepoznavnosti. Tako na vinskem področju kot tudi na drugih. Lepa pokrajina, prijazni ljudje, veliko zgodovine in tradicije je tisto, kar vabi ljudi iz vseh koncev Slovenije in tujine. Zelo pomembno je, da se začnemo med seboj povezovati in sodelovati.

Tvoje poslanstvo je tudi promocija vin, promocija vinske kulture ... tudi med mladimi. Imajo danes mladi pravilen odnos do vin, se zavedajo posledic prekomernega uživanja ... kako se sama trudiš za to.

Tako je. Vino je treba uživati, kakor vso drugo pijačo in hrano, zmerno. Potrebno se je zavedati, da je to alkohol, ki ima v prevelikih količinah lahko negativne učinke na naše zdravje. Vseeno pa kakšen kozarček v dobri družbi in ob odlični hrani ne škodi. Kot vinska kraljica je moja dolžnost, da sem mladim vzor ter širim kulturo pitja vina.

Kaj si želiš, da bi se spremenilo na področju vinogradništva, mogoče vinske kulture ...

Moja želja glede sprememb na vinogradniškem področju ter v samem odnosu do vina je, da se ta žlahtna kapljica začne med ljudmi bolj ceniti. Vino je skozi leta izgubilo na svoji vrednosti. Vedno manj ljudi je pripravljenih

plačati malenkost višjo ceno za vrhunska vina. Je pa tudi res in se zavedam, da smo v času, kjer je težko in nastaja vedno več finančnih kriz. Želim si, da bi ljudje razumeli, zakaj vinogradniki NE moremo, čeprav smo vedno bolj primorani k temu, prodajati svojih vin po zelo nizkih in sramotnih cenah. Opažam, da vedno več

ljudi prideluje res odlična vina vseh sort. En velik poklon. Apeliram na vse kupce in ljubitelje vin, da najdete »svoje« vino, v njem uživajte in poskušate razumeti, koliko ur dela, truda in ljubezni je vloženi v to. Želim, da se vinogradniki med seboj povezujejo in sodelujejo.

Tvoje zaključne misli ...

Moje zaključne misli se vežejo na moj prvi govor, ki sem ga imela na mojem kronanju: Med prelepimi prleškimi vinogradi odraščala je majhna punčka z zlatimi lasmi in iz leta v leto je spremljala, kako trta goji in v jeseni obrodi. Zraven očeta se je o skrivnostih kletarstva in trte učila ter mu tu pa tam par živcev spila. Skozi leta je trta njena strast postala in deklica si je cilje zadala. Tukaj zdaj diklina stoji, katero glavo krona krasi in z ponosom o vinu govori ter posebno ljubezen do trte goji.

Pogovarjala se je
Breda Žunič
Fotografiji: osebni arhiv

KRISTINA ŠULER

(17. 7. 1866– 25. 12. 1959)

V letu 2019 obeležujemo 60. obletnico smrti pesnice Kristine Šuler, ki je kot učiteljica službovala tudi v naših krajih. Rodila se je 17. julija leta 1866 v fužinarski družini Benjaminu Schullerju in materi Hedviki Potočnik, ki je umrla, ko je bila pesnica stara komaj 7 let. Otroštvo je preživela v Kropi, kjer je z odliko dokončala osnovno šolo. Zatem je 8 let obiskovala samostansko šolo v Škofje Loki, nato pa se je vpisala na učiteljske v Ljubljani, kjer je leta 1889 tudi maturirala.

Najprej je službovala v Bohinjski Bistrici, kjer se je spoprijateljila s tamkajšnjim pisateljem in kaplanom Franom Saleškim Finžgarjem in pesnikom Antonom Medvedom, ki sta jo navdušila nad poezijo, medtem ko se je pesnica redno udeleževala Finžgarjevih literarnih večerov. V tem času je tudi pričela pisati poezijo, sprva v nemškem jeziku, a je z lastno prizadevnostjo in branjem dosegla tolikšno znanje slovenskega jezika, da je lahko v njem začela tudi pesniti. Značilnost njenih pesmi so lirčne podobe, navdih za katere je dobila iz narave. Pesmi je sprva objavljala v Ljubljanskem zvonu, Domu in svetu, Slovenki, Planinskem vestniku in Slovenskem gospodarju. Prva obja-

vljena pesem je nosila naslov Bohinjski Savi. V svojem času je slovela kot ena izmed najboljših slovenskih pesnic, vendar je doživela tudi mnogo kritik zaradi erotičnega pridiha v njeni poeziji, saj so njene ljubezenske pesmi bile preveč drzne za okolico v kateri je živela. Leta 1898 je bila premeščena na osnovno šolo v Šmartnem pri Ljubljani, kjer je leta 1901 rodila nezakonsko hčer Kristo, zaradi česar je bila deležna veliko obsojanja. Nezakonska materinstva sicer niso bila redka, vendar če se je to zgodilo učiteljici, ki naj bi bila vzgled mladim, je to predstavljalo še večjo tragedijo. Kristina se je odločila, da otroka ne bo dala v rejo, zato se je bila prisiljena umakniti v manj ozkosrčno in tedaj manj klerikalno Štajersko, natančneje na Staro Goro, kjer je kot učiteljica službovala do leta 1924. Tukaj so bile razmere mnogo bolj razumevajoče. V tem okolju se je povezala z naravo in kmečkimi ljudmi, postala je svetovalka odraslim, zlasti materam, prav tako pa se je okrog nje odvijalo nekažna kulturno središče okoliškega učiteljstva, zlasti mladih izobražencev, prirejala pa je tudi bralne večere. Po spominu ljudi je otrokom pekla piškote, ti pa so ji v zameno nabirali dračje

Kristina Šuler kot dekle

za kurjavo. Sklepamo lahko, da tudi njej v začetku službovanja na Stari Gori ni bilo lahko, saj je do prve železnice imela 15 km dolgo pot in ni imela vsega pri roki, kot v mestu. Kljub temu pa je še vedno ohranjala stike s številnimi literati, med drugim tudi dobrim prijateljem Franom Saleškim Finžgarjem, Antonom Aškercem, Dragotinom Kettejem, Josipom Murnom in Ivanom Cankarjem, ki jo večkrat na Stari Gori tudi obiskal. Znan je obisk Cankarja na Stari Gori iz leta 1911 in njegov izrek

namenjen Kristinini hčerki Kristi: »Tam spredaj gre tvoja mati in ti si njen največji zaklad«. V njen spomin se nahaja na obzidju starogorske šole tudi spominska plošča. Pet let po upokojitvi leta 1929 se pesnica preselila v Ljubljano in takrat tudi poslovenila priimek. Še zmeraj je pesnila, prevladujoča tematika njene poezije je bila hrepenenje po ljubezni in izgubljeni mladosti, dotaknila pa se je tudi teme problematike žensk tedanjega časa. Aprila 1941 je ogorčena dočakala kapitulacijo Jugoslavije in okupaci-

Najlepši dan

Dan je vstajal na obzorji,
vstajal svitel in krasan,
a trpinu v revni koči,
ginil je življenja dan.

Sveča smrtna je brlela
in svetila mu na pot,
v boljši svet tam onkraj groba,
kjer bridkosti ni — ni zmoť.

Pristopila dobrotljiva,
žena bela je s koso,
iz očesa mu zvalila
zadnjo grenko je solzo.

Dan je vstajal na obzorji,
vstajal svitel in krasan,
a trpinu v revni koči,
vstajal je najlepši dan.

jo Slovenije. Kljub 75. letom se je brez oklevanja vključila v ilegalno delo, Italijani pa so medtem njeno hčerko Kristo odpeljali v ujetništvo v Italijo iz katerega se je vrnila leta 1943. Nato je hči odšla v partizane, a so jo po osvoboditvi čez nekaj let zaprli zaradi informbiroja ter jo odpeljali na Goli otok, kjer je ostala dve leti in pol. Pesnici Kristini je bilo v tem času najtežje, kar odražajo tudi njene vojne pesmi, ki govorijo o trpečem, izgnanem, mučenem v boju umirajočem a nikdar premaganem slovenskem človeku, o hčerki izgnanki in hčerki partizanki. Njena vojna poezija doseže vrhunec v pesmi Padel si za sto, za tisoč sreč in Sestri izgnanki.

Leta 1959 je pesnico zadela nova tragedija, saj ji je umrla hčerka Krista, ki jo je Kristina takrat stara 93 let do zadnjega negovala sama. V starosti nastopa v njeni pesniški izpovedi modrost in predvsem življenjsko izkustvo, z redkimi verzi je dajala duška rastoči bolečini, ki priča o njeni žilavi vztrajnosti. Njene pesmi niso dočakale izida v knjigi v času njenega življenja, ostale so v rokopisih. Izbrane pesmi so bile izdane leta 2008 pod naslovom Češnja pod mojim oknom. Pesnica Kristina Šuler je umrla 25. decembra 1959 in počiva na ljubljanskih Žalah ob svoji ljubljeni hčerki Kristi.

Avtorica zapisa: Monika Čuš

Kristina Šuler v zrelih letih

Viri in literatura:

[http://www.gorenjci.si/osebe/%C5%A1uler-\(schuller\)-kristina/438/](http://www.gorenjci.si/osebe/%C5%A1uler-(schuller)-kristina/438/)

Češnja pod mojim oknom, pesniška zbirka, leto 2008

Antologija slovenskih pesnic 1825-1941

https://sl.wikipedia.org/wiki/Kristina_%C5%A0uler

<https://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi676502/>

JASMINA KOLBL je postala doktorica znanosti

Bil je februar. Ravno kar sem pripravljala kosilo za praznovanje svojega rojstnega dne in pozvonil je mobilni telefon. Moje prve misli so bile, da se je nekdo ob osebnem prazniku spomnil name, a me je na drugi strani presenetil vesel glas Jasmine Kolbl, moje nekdanje učenke in sedanje dobre prijateljice. Jasmina me je poklicala s prav posebnim razlogom. Povabila me je na zagovor svoje doktorske disertacije. Povedala je, da bo le-ta potekala 14. marca 2019 na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Bila sem zelo presenečena, vesela in ganjena, da bom lahko prisostvovala tako

pomembni slovesnosti. Naslov njene doktorske disertacije je Vpliv vodenega aktivnega učenja kemije na spremembo razumevanja kemijskih pojmov. Omenjeni učni metodi pa skrajšano pravimo VAUK-metoda. Raziskava je vzporedno potekala na več osnovnih šolah, nekateri so delali z VAUK-metodo, drugi pa na tradicionalen način. Jasmina je svoje raziskovalno delo med drugim izvajala na OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici, tj. na šoli, ki jo je pred leti tudi sama obiskovala. Vsem sodelujočim učiteljem je Jasmina VAUK-metodo predhodno natančno predstavila.

Vesolja in navdušenja, s katerima so takratni osmošolci pridobivali nova znanja, pa se sama še danes dobro spomnim. Jasmina je v doktorski disertaciji ugotovila, da je imelo delo po metodi VAUK statistično pomembno boljše rezultate, kot delo na tradicionalen način. Rezultate svoje doktorske disertacije je zelo suvereno predstavila pred strokovno komisijo in povabljenimi gosti. Na poti domov proti Prlekiji smo se skupaj z njenimi domačimi ustavili še na zelo okusnem kosilu, ki nam ga je z velikim veseljem in ponosom »častila« »novopečena« doktorica znanosti.

Meni pa so ob tem na dan privreli spomini na to, kako je Jasmina že v osnovni šoli prejela srebrno Preglovo priznanje na državnem tekmovanju iz znanja kemije, kako je na svoji valeti odigrala prav vlogo učiteljice kemije in kako dobro je kot profesorica kemije in matematike speljala učno uro kemije na Osnovni šoli Radenci, kjer sem ji kot takratna mentorica hospitirala. Komaj čakam, da vidim, s čim nas bo Jasmina presenetila v prihodnje.

Mateja Krajnc
Fotografija: 123rf.com

ROMAN MUHIČ

gasilec, ribič, strelec – Biserjanec številnih talentov

Pisalo se je daljno leto 1929, ko sta mati Micika in oče Franc povila svojega drugorojenca – Romana, tam spodaj v Biserjanah pri »Pežijaki«. Svoja zgodnja mladostna leta je Roman preživel na paši skupaj z drugimi »biserjenskimi čehi in diklinami« ali ob Blaguškem potoku, kjer sta s sosedom – Bajsekovim Feliksom, postavljala številne mline na potoku. Brezskrbna mladost se ja za Romana, žal, končala dokaj hitro, saj je zaradi zgodnje očetove smrti moral kot šestnajstletni mladenič prevzeti kmetijo. Z materjo sta bila tedaj sama, s pomočjo »težakov« sta opravljala dela na kmetiji in jo peljala naprej. Leta 1949 je moral Roman na obvezno služenje vojske. Kljub temu da sta se z materjo obrnila po pomoč k takratnim lokalnim politikom, mu ti niso pomagali, moral je za tri leta v podoficirsko šolo v Kičevu pri Ohridu v Makedoniji, potem pa še v »prekomando«. Mati Micika je ostala sama na kmetiji, dobri sosede so ji vedno priskočili na pomoč. Tako je vodila

kmetijo in premagovala številne težave, ki so jo pestile. Najhuje je bilo v času obvezne oddaje pridelkov in živine – imeli so le eno kravo, pa še ta ni bila njihova, ker je bila uradno njena lastnica materina sestra – le-tako so kravo namreč lahko obdržali.

Leta 1952 se je Roman končno vrnil domov. Zaradi predpisov države, ki je bila nastrojena proti zasebni lastnini, jim je ostalo le 10 hektarjev obdelovalne zemlje. Toda Roman ni klonil, trmasto je vztrajal, ljubezen do zemlje ga je gnala naprej. Kot postaven mladenič, z nasmehom na ustnicah, iskrivih oči, je očaral brhko, postavno, lepo dekle iz Biserjan – »Markovo Dano«. Med njima se je vnela ljubezen, katere sadovi so bili njuni otroci: Albina, Branko, Mihaela in Srečko. Mlada družina si je na osnovi Romanove splošne razgledanosti in usmerjenosti v napredek pridno »spletala svoje gnezdo«, uvajali so številne novosti, naj je šlo za stroje v petdesetih letih ali sodoben goveji hlev konec šestdesetih let.

Biserjanska konjenica (okrog leta 1950): Vasja Kreft, Anton Šantl, Karel Korošak, Roman Muhič

Vseskozi je bil Roman tudi aktiven gasilec. Leta 1943 je stopil v gasilske vrste, čez deset let pa je že prevzel vodenje gasilske desetine. Za svoje delovanje na področju gasilstva je prejel številna priznanja in odlikovanja. Vključeval se je tudi v družbeno-politično življenje – leta 1988 je bil med ustanovitelji Kmečke zveze v Ljubljani, 1989 pa še med ustanovitelji v Gornji Radgoni. V Zvezo je bilo včlanjenih že takrat 660 članov. Vseskozi je bil aktiven tudi v organih Kmetijske zadruge Gornja Radgona in takratne zveze HKS. Sodeloval je pri ustanovitvi strelskega društva Jovo Jurkovič, bil je in je še vedno aktiven član Ribiške družine Gornja Radgona – temeljna enota

Videm. Roman je bil tudi petnajst let predsednik »biserjenskega štrjoka« – to pomeni, da so ga spoštovali in cenili tudi njegovi sovaščani. V letošnjem februarju je Roman dopolnil častljivih 90 let. Še vedno ga srečujemo na njegovih sprehodih ob Ščavnici ali z ribiško palico na ribičiji ali kot člana v društvih. Njegov nasvet vsem, ki bi radi dočakali 90 let – ne smeš se zapustiti, vedno moraš biti v gibanju. Romana je novinarka Bernarda Peček pred leti v svojem članku imenovala: »biser« iz Biserjan, varuh zgodbe Ščavniške doline. In imela je prav!

S spoštovanjem do Romana
zapisala sovaščanka
Marija Kocuvan.
Fotografija:
Ludvik Kramberger

Jesenski pohod na Blaguško jezero

Na čudovit jesenski dan, smo se otroci in starši 6. skupine odpravili na pohod. Že v vabilu smo jim z uganko nakazali, kam se bomo odpravili: na Blaguško jezero. Zbrali smo se pred OŠ. Pot nas je po označeni učni poti vodila skozi gozd do ceste, po kateri smo se spustili proti jezeru. Nato smo spet zavili v gozd in hodili ob potoku, ki nas je pripeljal natanko do Blaguškega jezera. Ta del poti je bil malce zahteven, saj smo morali hoditi eden za drugim in biti pozorni na vsak korak, ki je bil precej blizu potoka. Kakor hitro smo ob jezeru zagledali igrala, so otroci navdušeno stekli do njih.

S sabo smo imeli vodo in nekaj priboljškov, ki so nam takrat že dobro teknil. K robu jezera je priplavala družina labodov. Čudovita jesenska idila, skoraj poletno sonce, igra otrok na igralih, obisk labodov, klepet staršev ... ob

vsem tem smo pozabili na čas in nekako se kar nismo mogli odpraviti nazaj. Seveda je bila pot nazaj zahtevnejša! Na željo otrok smo se ustavili še pri drevesu – žirafi, ki so ga nekateri pohodniki videli prvič. S počasnejšim tempom in ob pomoči staršev smo vsi prispeli nazaj. Tako so otroci opravili prvi daljši pohod s starši, ki ga bomo zabeležili za športni program Mali Sonček.

Vse pohvale otrokom in staršem za številčno udeležbo, saj so otroci s sabo povabili bratce, sestrice, tete, babice in tako nas je bilo skupaj kar 50.

Avtorici:
Vzgojiteljici Marija Rudolf in
Olga Štuhec

Avtor fotografije:
Jasmina Gregorec

Obisk čebelarjev in slovenske medene kraljice ob slovenskem tradicionalnem zajtrku

Tudi v vrtcu Sonček smo 16. 11. 2018 obeležili slovenski tradicionalni zajtrk in ob tem med nas povabili čebelarje Čebelarskega društva Sv. Jurij ob Ščavnici in slovensko medeno kraljico Valentino Marinič.

Dan posvečen zdravemu zajtrku smo začeli tako, da smo najprej pozajtrkovali – otroci so dobili kruh, maslo, med, mleko in jabolka slovenskega izvora. Živila so bila od domačih pridelovalcev.

Nato so nas obiskali čebelarji. Najprej so pozdravili otroke iz najstarejših skupin na

lokaciji osnovne šole, kasneje pa še otroke, ki obiskujejo vrtec na lokaciji vrtca Sonček. Čebelarji so otroke poučili o tem, da je naša krajnska čebela sivo črne barve in ne črno rumena, kot smo jo vedno upodabljali. Prinesli so nam kostum za čebelo – prav tako v sivo črni barvi, katerega so si otroci po želji lahko oblekli in si nadeli čebelarske klobuke. Pokazali so nam satovja čebel v panjih na slikah in nam na kratko razložili, kako se pridobiva med. Kar nekaj stvari pa smo jim povedali tudi mi. Skupaj s pred-

sednikom društva Medena kraljica Slovenije, Brankom Bratinščakom, pa nas je obiskala tudi 4. slovenska medena kraljica, Valentina Marinič, ki je otroke pozdravila, povedala par besed in se z njimi fotografirala.

Tako čebelarjem kot tudi medeni kraljici smo se zahvalili za njihov obisk z majhno pozornostjo, ki so jo izdelali otroci. Povedali so, da so bili zelo veseli, da so lahko bili v naši družbi.

Otroci in strokovne delavke
vrtca SONČEK

*V mladosti se
zgledujemo po
odraslih, da bi
postali modri. V
zrelih letih pa se
zgledujemo po
otrocih, da bi bili
srečni.*

Peter Rosegger

Glasba v vrtcu

Glasba je že v zgodnjem otroštvu za otoka zelo pomembna, saj je uho prvi organ, ki se razvije že v materinem trebuhu. Glasba otroka pomiri in sprosti. Vzgojiteljice v vrtcu imamo pomembno nalogo, da otrokom glasbo približamo. Glasba ni samo petje pesmic, ampak vključuje tudi igranje na instrumente, poslušanje ter ustvarjanje ob in v glasbi. S tem namenom smo v 4. skupini izvedli tematski sklop, s katerim sva vzgojiteljici želeli spodbuditi otroke k petju, spoznavanju različnih zvrsti glasbe, igranju na otroška glasbila ter spoznavanju instrumentov. Skozi glasbo otrokom pomagamo razviti občutek, da otrok poje, če je vesel, in z glasbo veselje še okrepi. Otroci so od doma prinašali svoja otroška glasbila ter jih ponosno razkazovali in na njih igrali. V naši skupini

smo gostili kar nekaj glasbenikov, zato smo поблиže spoznali klarinet, kitaro, klaviature, violino ter harmoniko. Vse te instrumente smo tudi podrobneje spoznali, saj smo izvedeli iz kakšnih materialov so narejeni, kako se imenujejo določeni deli ter kako na njih igrati. Otroci so ob teh instrumentih prepevali znane pesmi. Ob zvokih harmonike pa so se tudi z veseljem zavrteli in v krogu zablesali.

Vzgojiteljici Lidija Ropoša in
Marinka Hojs

Avtor fotografije:
Lidija Ropoša

Fotografije: arhiv vrtca

Predpraznična čajanka

Vsako šolsko leto v skupinah vrtca Sonček pripravljamo več druženj. V decembru smo v skupini II. pripravili že tradicionalno predpraznično čajanko, na katero smo povabili otroke iz skupine, njihove starše, brate, sestre, stare starše ... Čajanka je vedno dobro obiskana, saj se lahko starši med seboj pogovarjajo, delijo izkušnje, pripovedujejo anekdote z vzgojiteljicama, otroci se medtem igrajo, ob tem pa vsi skupaj poizkušajo več vrst čaja in se sladkajo s piškoti. Namen takšnega druženja je predvsem medsebo-

jno ohranjanje stikov in dobrih odnosov, zaupanja, povezanosti in sproščenosti. Naša druženja se nadaljujejo februarja, ko pripravimo tradicionalno prireditev za babice in dedke, marca ob materinskem dnevu, kamor povabimo oba starša ter junija, ko obeležimo zaključek šolskega leta. Čeprav pravimo, da nas čas preganja, se za druženja še vedno najde in zato sva staršem iz skupine II. zelo hvaležni.

Vzgojiteljici Mateja Maguša in Mateja Osterc
Avtor fotografije:
Mateja Maguša

“

Nikar ne skrbi, ker svoji otrokom ne moreš dati vsega najboljšega. Daj jim najboljše, kar je v tebi.
H. Jackson Brown

Če je duša odprta za mehko glasbo, tudi v življenju noben oreh ni pretrd.
Mitja Ferenc

”

Prireditev za dedke in babice – Mi se imamo radi

»Otrok potrebuje babico in dedka, da bo lažje odrasel v tem nepoznanem svetu.«

Misel, ki nam je ob koncu prireditve dala misliti, sama pa sem jo zapisala kar na začetku članka, kajti pomembno je, da otrokom privzgojimo socialni čut do različnih generacij, za kar pa so babice in dedki odlično izhodišče. Našo tradicionalno prireditev za dedke in babice, ki smo jo izvedli 12. februarja, smo naslovlili »Mi se imamo radi«. Otroci se na prireditev pripravljajo, zato so na dan slovesnosti že polni pričakovanj in pozitivnih občutkov. Naše priprave v posameznih skupinah zajemajo različna področja dela, in sicer je potrebno ustvariti vabila, darila in se seveda naučiti posameznih točk, ki bodo popestrile program.

Eden izmed namenov prireditve je ta, da imajo otroci možnost pokazati svojo zahvalo, vam, stari starši, na nekoliko drugačen način. Otroci se vam s prireditvijo in sodelovanjem na njej zahvaljujejo za vse storjeno, saj ste ravno babice in dedki tisti, ki svoje vnuke razvajate in ljubkujete v svojih naročjih. Babice in dedki ste običajno tisti, ki v tem »noro hitrem« času vnukom nudite več potrpežljivosti in več skupaj preživetega časa za igro. Naj tudi ostane tako in naj vam vnuki prineso srečo s svojo otroško radostjo, nasmehi ter vsemi otroškimi poljubi, ki imajo prav poseben čar na licih dedkov in babic.

Vzgojiteljica Marinka Hojs
Avtor fotografije:
Olga Štuhec

Vrtec v naravi

V okviru športnega programa Mali sonček naš vrtec vsako leto za predšolske otroke organizira tridnevni vrtec v naravi. Na ta dogodek smo se pripravljali kar nekaj časa: o njem smo se veliko pogovarjali, si ogledali slikovno gradivo in spoznavali značilnosti kraja, kamor bomo odpotovali, ter za eno noč v vrtcu tudi prespali. Ta dan smo izvajali zanimive dejavnosti: pripravili smo si laternice, s katerimi smo se zvečer v temi odpravili na krajši

pohod, po prostorih šole smo iskali skriti zaklad, pripravili smo si kino s »kokicami« in zvečer »pižama party«. Po pestrem dnevnem dogajanju smo vsi brez težav zaspali in drugi dan za pogum prejeli posebna priznanja. S tem smo dokazali, da smo že pripravljeni na naš vrtec v naravi.

V sredo 27. 2. 2019 smo se polni pričakovanj in energije vkrcali na avtobus, ki nas je popeljal v CŠOD Škorpigon na Kozjaku. Po namestitvi

so nas že čakale prve dogodivščine. Za nas so pripravili različne dejavnosti, ki so se večinoma odvijale na prostem, v gozdu. Med pohodom smo obiskali sosednjo državo Avstrijo, učili smo se, kako preživeti v naravi – izdelovali smo šotore, obiskali smo ranč, ki je v lasti doma Škorpigon in videli veliko različnih živali, ki smo jih po želji lahko tudi nahranili. Prvi večer smo se s svetilkami odpravili na pohod in opazovali zvezde, o katerih smo iz-

vedeli veliko zanimivega. Bili smo presenečeni, da smo lahko na nebu opazovali tudi planet Mars. Zadnji večer našega bivanja smo zaplesali ob glasbi. Slišali smo veliko zgodb o škratu Rolfiju, ki se nam je kljub vnetemu iskanju vse dni spretno izmikal in se skrival za drevesi in grmovjem. Posebno doživetje je bilo jahanje islandskih ponijev. Otroci so aktivno sodelovali pri sami pripravi na jahanje – hranjenju in česanju le-teh. Kljub temu, da smo se vse tri dni imeli super, doživeli veliko novih stvari, za katere verjamemo, da nam bodo ostale v spominu, smo se vsi razveselili prihoda avtobusa: otroci – ker bodo kmalu pri svojih starših, vzgojiteljice pa – da smo vse dni preživeli brez težav in da smo se domov vračali zdravi.

Vzgojiteljica Mojca Kukovec
Avtor fotografij:
Mojca Kukovec

Pustno rajanje po naši občini

»Joj, kako smo že čakali na ta pust.« Že v ponedeljek pred pustom smo se oddelki druge starostne skupine na povabilo občine pred Kulturnim in upravnim središčem srečali s

kurenti. Bučno so nas pozdravili s svojimi zvonci, odplesali svoj ples, nato pa sneli maske in nas prijazno pozdravili. Otroci so kurente sprejeli z velikim veseljem in zanimanjem.

V predpustnem času smo izdelovali očala, maske, pisane papirnate verige, slikali klovne, ustvarjali ropotulje, poslušali pustno glasbo, se šemili v različne kostume, najbolj pa smo

čakali na pustni torek, ko smo se v vrtec lahko odpravili v svojih kostumih. Po slastni pustni malici smo se maske odpravile na povorko. Najprej smo se ustavili v kulturnem domu, kjer so nas uradniki iz občine pogostili s sladkimi dobrotami, nato pa se je pisana in hrupna kolona mask vila mimo gostiln, vse do trgovine, vrtca in šole. Utrujeni smo sedli h kosilu in že kovali nove načrte za prihodnji pust. Na pepelnično sredo smo se takoj odpravili v naravo preverit ali nam je skupaj s kurenti uspelo pregnati zimo. Odgovor je bil jasen ob prvem srečanju z zvončki.

Vzgojiteljica Sonja Karlo
Fotografije: Sonja Karlo

»VZLETELI SMO«

To vrtčevsko leto smo s sedemnajstimi predšolskimi igralci iz skupin 6 in 7 pripravili predstavo po knjižni predlogi Seana Taylora »Vzleteli smo«.

Živali so tako naveličane nesnage in ropotije na kmetiji gospoda Pacnika, da zgradijo medzvezdno raketo. Z njeno pomočjo želijo pobegniti med jasne, čiste zvezde ...

Sonja Karlo, mentorica
Fotografija: Sonja Karlo

Nikolova ati in mama na obisku

To šolsko leto je v naši skupini precej pestro, saj naše dejavnosti obogatijo tudi starši naših otrok s predstavitvijo svojih poklicev. Obiskala sta nas ata in mama našega Nikole.

Igralnica skupine 5 se nahaja v šoli, od koder lahko vsakodnevno spremljamo gradbene delavce pri gradnji ceste in pločnika. V novembru nas je v okviru teme »Kdo dela na gradbišču?« obiskal Nikolov ata Sašo. Zelo se je potrudil ter otrokom skušal čim bolj približati,

kdo so gradbeni delavci ter kako so oblečeni in zaščiteni. Tako smo se s pomočjo čelad in odsevnikov v delavce spremenili tudi mi. Preko slikovnega materiala smo spoznavali delovna orodja in stroje. Ravno na dan predstavitve pa je zapadel sneg in pokrival gradbišče, zato si delavcev med gradnjo nismo mogli ogledati. Vsak izmed otrok je vseeno lahko zlezal na bager in si ga ogledal čisto od blizu. Ob koncu smo se zelo razveselili še stožcev, prometnega

znaka in signalne luči, ki smo jih dobili za igro. Marec smo posvetili našim družinam. Pogovarjali smo se o vlogah, ki jih opravljajo različni družinski člani, ter ugotavljali pestrost poklicev naših staršev. Poklic frizerja nam je v začetku aprila prišla predstaviti tudi Jasmina, Nikolova mama. Spoznavali smo različne pripomočke, ki jih frizer potrebuje za svoje delo. Seveda pa smo vsi nestrpnost pričakovali svoje frizure. Nikolova mama je vsakemu

posamezniku namenila nekaj trenutkov, tudi vzgojiteljicama. Po našem slovesu smo se še dolgo občudovali v ogledalu in si že izbirali nove modne frizure iz frizerskih revij, ki smo jih dobili.

Otroci so nad predstavitvama poklicev bili zelo navdušeni in po vsakem obisku so komaj čakali na svoje starše, da so jim lahko povedali, kakšen zanimiv dan smo imeli v vrtcu.

Vzgojiteljici Sonja Karlo in Tanja Zorman
Fotografija: Sonja Karlo

Druženje ob materinskem dnevu

V skupini 5 smo se odločili, da materinskega dne ne bomo praznovali samo z mamicami, ampak kar s celotno družino. Pripravljali smo program in nestrpnost pričakovali dan, ko se bo druženje odvijalo, saj je veliko otrok zbolelo in tako smo prireditev predstavili na začetek aprila.

Je pa bilo takrat bolj zabavno! Predstavili smo se z dramatizacijo,

muziciranjem, plesom in deklamiranjem. Starše smo nato naučili tudi banske volje ter ples Račke. To se je otrokom tudi najbolj vtisnilo v spomin. Druženje smo zaključili z delitvijo daril, s slastnimi piškoti, ogledom likovne razstave z naslovom »Moja družina« ter s skupinsko fotografijo.

Vzgojiteljici Sonja Karlo in Tanja Zorman
Fotografija: Sonja Karlo

Mamica, rad/a te imam!

Tako se je glasilo voščilo, ki so ga naši prvošolci sami zapisali na zadnjo stran darila za svoje mamice ob materinskem dnevu.

Učenci zelo radi ustvarjajo, zato sva se učiteljici odločili, da na tehniškem dnevu naredijo nekaj lepega za njihove mamice. Dobili so nalogo, da za mamice izdelajo sliko, na kateri bo srček prepleten z volno. Ta dan je bil nekaj posebnega, saj se je začel v učilnici za tehnični pouk. Od doma so si učenci prinesli kladiva in volno. Največja zabava je bila ob zabijanju žeblice v

leseno ploščo. Nekateri so bili ob tem zelo spretni, nekateri pa so se hitro učili, kljub temu, da so to počeli prvič. Temu je sledil malce težji del: spretni prstki so morali oviti volneno vrvico okrog žeblice tako, da je nastal lep srček. Učenci, prav tako pa tudi učiteljici, smo bili z delom zelo zadovoljni. Učenci so svoja darila ponosno odnesli domov in jih podarili mamicam.

Marta Kurbos in Zofija Kolbl
Fotografiji: Marta Kurbos

Ljudski plesi v OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici

Učenci naše šole zelo radi obiskujejo interesne dejavnosti, ki so jim na voljo. Še posebej veliko učencev nižje stopnje tj. učencev od 1. do 3. razreda, se odloči za interesno dejavnost Ljudski plesi, kjer obujajo običaje, igre in plese naših babic ter dedkov. Učenci se z navdušenjem učijo plesov, kot so mlinček, zibenšrit, rašplja, štajeriš in šotiš polka, saj jih na vajah in nastopih spremlja harmonikar. Obe skupini ljudskih plesov sta se predstavili na Območnem srečanju otroških folklornih skupin v Radencih, kjer so bili pohvaljeni s strani strokovne spremljevalke. Prav tako so nastopili na prireditvi ob materinskem dnevu v KUS-u. Starejša skupina ljudskih plesov se je ob že

omenjenih nastopih predstavila tudi na srečanju starejših občanov v Gostišču pri Antonu na Jamni in na šolski proslavi ob kulturnem prazniku. Da pa niso nastopali zgolj v domačem šolskem okolišju, so se osnovnošolski folkloristi predstavili tudi na tradicionalni prireditvi Pozdrav pomladi, ki jo organizira Kulturno društvo Janko Divjak Kapela. Junija se bodo predstavili še v Murski Soboti, nato pa si prav gotovo zaslužijo počitek.

Vsem učencem in učenkam se za njihovo dobro voljo in pripravljenost učenja ljudskih plesov lepo zahvaljujemo in upamo, da se v naslednjem šolskem letu ponovno vidimo in skupaj zaplešemo.

Nataša Paldauf
Fotografiji: Nataša Paldauf

Natečaj naravne in druge nesreče – NEURJE

V petek, 22. 3. 2019, je na osnovni šoli Fokovci potekala zaključna svečanost literarnega in likovnega natečaja Naravne in druge nesreče - »Neurje«, kjer so najboljšim petim delom v vsaki kategoriji podelili nagrade. Na natečaju je sodelovalo okrog 500 učencev iz več kot 29 slovenskih in 13 madžarskih osnovnih šol.

Med nagrajenci so bili tudi učenci naše šole:

- Julija Karlo, 2. b, nagrajena za literarno delo,
- Gašper Karlo, 5. a, nagrajen za likovno delo,
- Tomaž Topolnik, 7. r, nagrajen za likovno delo.

Mentorja: Mira Petek
in Aljaž Žunič

Avtor fotografije: Aljaž Žunič

Žiga Cerar prejel nagrado na likovnem natečaju

Gimnazija Murska Sobota je ob svoji 100-letnici razpisala likovni natečaj »Gradimo misleči svet«, oz. »GMS« (Gimnazija Murska Sobota). Naslov likovnega natečaja je pravzaprav zelo aktualen in obenem simboličen. Svet, o katerem kritično razmišlja mladina, se je oblikoval v likovnih delih otrok pomurskih osnovnih šol ter v delih dijakov Gimnazije Murska Sobota. Komisija za izbor likovnih del je nagradila najboljšo, med katerimi je tudi likovno delo Žige Cerarja, učenca 7. razreda.

Priznanja za pa so prejeli tudi učenci naše šole, katerih dela so razstavljeni, in sicer:

- Petja Kukovec, Nina Gradišnik, Urška Prijol in Neža Čuš iz 4. razreda;
- Ana Jurkovič in Vaneša Firšt iz 5. Razreda;
- Niko Nevio Perša in Sanja Lovrec iz 7. razreda.

Likovna dela vseh naštetih učencev so bila razstavljeni v MIKK-ovi galeriji v Murski Soboti. Čestitamo vsem razstavljalcem in prejemnikom priznanj, posebej pa nagrajencu Žigi.

Mira Petek, mentorica

Avtor fotografije: Mira Petek

Nina Jurkovič prejela nagrado in priznanje na likovnem natečaju za izvirno otroško likovno delo

Mestna občina Slovenj Gradec je v sodelovanju s Koroško galerijo likovnih umetnosti razpisala že 26. natečaj za izvirno otroško likovno delo in fotografijo. Na natečaju je sodelovalo skoraj 1000 otrok iz različnih šol in vrtcev po Sloveniji. Otroci so ustvarjali na družbeno aktualne teme: Nekoč in danes (ob evropskem

letu kulturne dediščine), Pot v šolo ter Tisnikar in vran Koki (ob 20. obletnici smrti in 90. obletnici rojstva slikarja Jožeta Tisnikarja). Natečaj je bil povezan tudi z Mirovniškim festivalom, saj je Mestna občina Slovenj Gradec leta 1998 od Združenih narodov prejela laskavi naziv »Glasnik miru«. Na temo Tisnikar in

vran Koki so ustvarjali tudi učenci pri izbirnem predmetu likovno snovanje. Strokovna žirija je kot kriterij za izbor del upoštevala ustreznost glede na razpisane teme, moč sporočilnosti, izvirnost motiva in tehnično dovršenost. Vsi navedeni kriteriji so se združili v likovnem delu Nine Jurkovič, učenke 8. a razreda, saj

je za svoje delo prejela nagrado in priznanje. Za svoja likovna dela je enakovredno nagrado in priznanje prejelo le 10 avtorjev izmed vseh slovenskih šol.

Slavnostna podelitev nagrad in priznanj je bila v petek, 21. septembra 2018 v atriju graščine Rotenturn v Slovenj Gradcu – mestu Glasnika miru Združenih narodov. Obenem na ta dan obeležujemo tudi svetovni dan miru.

Za razstavo so izbrali 465 likovnih del, med njimi tudi dela učencev naše šole:

- Barbara Pučko, Jaka Slaček Hrašovec, Kamilo Kronvogel, Lija Brumen, Nikol Jurič, Špela Rožman, Zala Fras, Zala Stajniko in Žan Fijavž iz 6. razreda,
- ter Julija Kronvogel in Tina Veberič iz 8. razreda.

Čestitke vsem sodelujočim učencem in razstavljalcem, posebej pa nagrajenki Nini Jurkovič.

Mira Petek, mentorica
Avtor fotografije: Mira Petek

Z nagrajenim plakatom navijali v Planici

Učenci naše šole so sodelovali na likovnem natečaju »Planica in otroci 2019«, ki ga je razpisal Organizacijski komitej Planica v sodelovanju s Slovenskimi železnicami. OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici se je uvrstila med 10 nagrajenih šol – finalistk likovnega natečaja. Za nagrado so učenci brezplačno (prevoz, vstopnice in boni za malico) odpotovali v Planico na ogled smučarskih poletov – kvalifikacij.

V četrtek, 21. marca, se je v Planici, dolini pod Poncami, zbralo več kot 13.000 gledalcev z eno veliko in najlepšo željo, skrito v pestih mladih navijačev ... »dajmo naši orli...«. Med številnimi navijači so bili tudi učenci naše šole, ki so sodelovali na omenje-

nem likovnem natečaju. Praznično obarvanost je dopolnila tudi 50-letnica letalnice, zato je bila letošnja tema likovnega natečaja Z vlakom v Planico na 50-letnico letalnice.

Učenci 8. a in b razreda so s skupnimi močmi oblikovali velik, slikovit navijaški transparent z napisom »Poletite brez skrbi, saj Abraham drži pesti...«. Oblikovanje velikega transparenta je združilo učence v eno željo ..., ki je glasno zadonela v Planici. To so najlepši in najbolj iskreni trenutki enotnosti, je igra, kjer ni prostora za črne izjeme. Vsak navijač se zaveda, da velik aplavz zasluži prav vsak skakalec in vsak dolg polet je obeležen s ponarodelim napevom »Planica, Planica, snežena kraljica«, ki je v

dolini pod Poncami prvič zaživel pred 40 leti. Navijaško razpoloženje se je obrestovalo, saj se ja kar devet Slovencev uvrstilo v petkovo nadaljevalno igro poletov. Mlade navijače je po koncu kvalifikacij nagovoril tudi predsednik Slovenije Borut Pahor, zabavni del pa je popestril glasbeni nastop Nipke & Challe Salle. Vsem se je poklonila in nagovorila tudi celotna ekipa naših skakalcev. S tem se je v album vtisov zabeležil še en dan, ki ne pozna sebičnosti, dan, ki je vsaj za trenutek združil v svetlo, pozitivno misel ...

Mira Petek, mentorica
Avtor fotografije:
Jurij Marhold

Obeležili smo svetovni dan spomina na žrtve holokavsta

Že trinajsto leto zapored je potekala mednarodna obeležitev 27. januarja kot dneva spomina na žrtve holokavsta. Na ta dan so zavezniki osvobodili nacistično koncentracijsko taborišče Auschwitz na južnem Poljskem. Med aprilom 1940 in decembrom 1944 je v Auschwitzu umrlo okoli 1,5 milijona Judov, pa tudi več tisoč Sintov, Romov in Poljakov. V to taborišče smrti je bilo prepeljanih tudi preko dva tisoč zapornikov iz Slovenije. Zavezniški vojaki so 27. januarja lahko rešili le 7650 bolnih in izčrpanih taboriščnikov, med katerimi je bilo tudi 21 Slovenk.

Na OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici smo z obeleževanjem začeli že jeseni 2018, ko smo se kot šola vključili v mednarodni projekt The Crucus Project, ki ga vodi

nevladna organizacija Holocaust Education TRI, financira pa Evropska komisija.

Učenci devetega razreda so posadili čebulice rumenega žafrana na šolsko gredico, ki so jo uredili učenci naravoslovnega krožka pod mentorstvom Mateje Krajnc. Tako smo se spomnili 1,5 milijonov umorjenih judovskih otrok in tudi ostalih otrok v holokavstu.

V začetku januarja 2019 smo na šolskem hodniku postavili razstavo z naslovom Otroci & holokavst.

V petek, 25. 1. 2019, smo v okviru pouka domovinske in državljanske kulture ter etike z učenci 8. a razreda izvedli delavnico na temo Otroci in holokavst. Del delavnice je bil tudi ogled krajšega dokumentarnega filma Tri objube, ki pred-

stavlja življenje Judov v Beogradu in vlogo slovenskega duhovnika Tumpeja pri reševanju življenj Judov.

V ponedeljek, 28. 1. 2019, so se tri učenke 9. razreda udeležile zgodovinske učne ure v sinagogi v Lendavi. V okviru učne ure so si ogledale predstavo Estera ali praznik usod. Učenke so o učni uri povedale: »Predstava nam je bila všeč«. Približala nam je bogato preteklost Judov in njihovo usodo v času nacizma.«

Upamo, da bomo z obujanjem spomina in ozaveščanjem mladih o solidarnosti, nujenju pomoči sočloveku in strpnosti, kot šola pripomogli k boljšemu sobivanju med nami.

Anita Zelenko, mentorica
Fotografija: Anita Zelenko

»Slovenija – moja dežela je naša država«

V ponedeljek, 25. marca 2019, je na osnovni šoli Franceta Prešerna Črenšovci potekalo 27. Regijsko srečanje mladih raziskovalcev Pomurja, ki ga organizira Zveza za tehnično kulturo Slovenije. Udeležili sta se ga tudi Nika Jurkovič in Naja Galien iz OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici, ki sta v šolskem letu 2018/2019 na podlagi primarnih in sekundarnih zgodovinskih virov raziskovali dogodke iz časa osamosvajanja Slovenije na območju današnje občine Sveti Jurij ob Ščavnici. Na podlagi analize in sinteze strokovne literature in primarnih zgodovinskih virov je nastala raziskovalna naloga z naslovom, Slovenija – moja dežela je naša država, ki je bila na 27. regijskem srečanju mladih raziskovalcev ocenjena s srebrnim priznanjem.

Tudi na območju današnje občine Sveti Jurij ob Ščavnici je potekal referendum o osamosvojitvi Slovenije. Volitve so potekale na petih različnih voliščih in sicer v Vidmu od Ščavnici, Rožičkem Vrhu, Seliščih, Stari Gori in Sovjaku. Na štirih od petih volišč je več kot 90 odstotkov udeležencev referenduma odgovorilo z »DA«. Na podlagi rezu-

Itatov plebiscita lahko trdimo, da so se prebivalci množično udeležili plebiscita in velika večina je izrazila željo po samostojni in neodvisni državi Sloveniji. Spomin na osamosvojitveno vojno je med prebivalci današnje občine Sv. Jurij ob Ščavnici precej živ. Spominjajo se nizkih preletov letal in helikopterjev ter strahu, ki so ga ob tem doživljali. Iz teh krajev je bilo tudi sedem prostovoljcev, ki so se vključili v enote Teritorialne obrambe (TO) ter pripravili dve zasedi, ki sta bili pripravljene od 29. junija do 6. julija 1991. Njihov poveljnik je bil Zdravko Stolnik. V letih 1990–1991 so bila na sedmih različnih naslovih tajna skladišča orožja in streliva slovenske milice. Tajna skladišča orožja in streliva so imele tudi enote TO. Na območju današnje občine Sveti Jurij ob Ščavnici je bilo teh skladišč šest. Gre za pogumno, častno, nesebično in domoljubno dejanje ljudi iz teh krajev. Na podlagi pisnih in ustnih primarnih zgodovinskih virov smo ugotovili, da so ljudje na območju današnje občine Sveti

Jurij ob Ščavnici čutili do svoje domovine Slovenije močna čustva domoljubja. Ta so izkazali tako na splošnem ljudskem odločanju o usodi naroda 23. decembra 1990, kot v času osamosvojitvene vojne leta 1991. Domovina nam ni bila dana, morali smo si jo priboriti. Zato bodimo nanjo ponosni in ta ponos pokažimo tudi z izobešeno zastavo ob državnih praznikih. Zahvaljujemo se vsem, ki ste z nami delili svoje spomine na osamosvajanje Slovenije in tako omogočili nastanek raziskovalne naloge.

Mentorica: Anita Zelenko

Planetu Zemlja prijazna šola

Izdelava snežaka iz odpadnega materiala
(avtor Marta Kurbos)

Sadike jagod, vzgojene pri naravoslovnem krožku
(avtor Mateja Krajnc)

Na šoli že četrto leto zapored sodelujemo v vseslovenskem natečaju Planetu Zemlja prijazna šola. To je projekt, ki sodelujočim pomaga k ohranjanju naravnega, kulturnega in nacionalnega izročila Slovenije, razvija zdravo samopodobo posameznika ter spoštljiv in odgovoren odnos človeka do okolja in narave. Prioritetna želja letošnjega razpisa je, da bi odgovoren odnos do sočloveka, narave in vseh živih bitij postal način življenja prihodnjih generacij. Za pridobitev naziva Planetu Zemlja prijazna šola, mora šola izpolnjevati določene nacionalne

kriterije in sodelovati v dveh razpisanih projektih. V tem šolskem letu smo se odločili, da sodelujemo v projektu Eko beri in projektu Karavana varne kemije. Pri projektu Eko beri so brali knjige z ekološko vsebino. Pri projektu Karavana varne kemije so izvedli delavnico na temo (Ne)varno lepe s kozmetiko in raziskovali, katere snovi vse najdemo v kozmetičnih izdelkih. V okviru projekta smo izvajali tudi druge dejavnosti, o katerih pričajo priložene fotografije.

Mateja Krajnc,
vodja projekta

Obeležitev 100. obletnice združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom

Zakon o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji določa kot praznik 17. avgust, v počastitev združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom. Na ta dan leta 1919 je jugoslovanska vojska, potem ko je 12. avgusta 1919 zasedla Prekmurje, na množičnem zborovanju v Beltincih predala oblast civilnemu upravitelju Prekmurja dr. Lajnšicu.

O dogodku je takrat poročal časopis Slovenski gospodar. (slika, Vir: https://img.rtvslo.si/_up/up-load/2012/08/17/64905193_slovenski-gospodar.jpg.) Konec 1. svetovne vojne je prinesel razpad kar štirih cesarstev: Nemškega, Osmanskega in Ruskega carstva ter Avstro-Ogrske. Na pariški mirovni konferenci januarja 1919 so pogajalci risali nov politični zemljevid Evrope. Del slovenskega dela pogajalske skupine Srbov, Hrvatov in Slovencev je bil tudi dr. Matija Slavič kot izvedenec za Prekmurje, ki se je takrat imenovalo Slovenska krajina ali Slovenska okroglina. Dr. Matija

Slavič je bil Prlek, rojen v kraju Bučečovci, po babici pa je bil tudi Prekmurec. Z domišljenim pristopom dr. Matija Slaviča je bilo z naknadnim sklepom junija 1919 vrhovnega sveta mirovne konference večina ozemlja, kjer je v Ogrski živelo večinsko slovensko prebivalstvo, naknadno priključeno novi skupni državi Kraljevini Srbov Hrvatov in Slovencev. Mejo so določili po razvodnici med Muro in Rabo. Kljub vsem prizadevanjem je Porabje ostalo zunaj meja nove države Kraljevine SHS. Z razvijanjem in krepitvijo narodne zavesti med Slovenci na levem bregu Mure pa gre velika zasluga narodnim buditeljem od Jožefa Klekla st. in njegovim sodobnikom do znanih predhodnikov, kot sta npr.: Štefan in Mikloš Küzmič.

V letu 2019 tudi na OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici z različnimi dogodki obeležujemo 100. obletnico tega zgodovinskega dogodka. S prednostno nalogo šole želimo učitelje in učence spodbuditi k razmišljanju o pomenu tega zgodovinskega trenutka, njene dosežke pa smo predstavili na festivalu inovativnosti in ustvarjalnosti Pomurje v srcu, ki je potekal na ploščadi pred gradom v Murski Soboti, in sicer 6. junija 2019. S

točko v programu in s stojnico je sodelovala tudi OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici z enoto vrtca Sonček.

Anita Zelenko

Izgnanci

*Ob naši hiši breskev cvete,
in trate vse še zelene,
na vrtu skrita pod grmičjem
vijolica sladko dehte.*

*In ptice, kakor vsako leto,
si v vejah gnezdeca pleto,
z oblaki belimi posuto
pomladno modro je nebo.*

*Pred hišico na klopici dremlje
naš dedek v svojo vnelo dlan,
k zatonu mu življenja klone
skrbi in truda pozni dan.*

*Mi smo odšli in zapustili
svoj dom in zemljo, rodni kraj,
izgnal nas tujec je iz raja,
njegovi smo tlačani zdaj.*

*Kdo bo pognojil naše njive,
kdo bo oral in kdo sejal,
kdo travnike nam pokosil,
v jeseni jablane obral?*

*Objemajo vse naše misli
te, bela hiša, sred vasi,
ko vstala zora bo svobode,
na naše polje bomo šli.*

*Spet bo zavriskal fant na vasi,
na oknu nagel bo žarel,
in narod bo na svoji zemlji
slovensko pesem spet zapel!*

Kristina Šuler

Dramski krožek OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici pripravil predstavo Mulci proti doktorju Zlobi

Letošnjo gledališko predstavo z naslovom Mulci proti doktorju Zlobi je nekaj mesecev pripravljala povsem dekliška zasedba dramskega krožka OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici.

Uprizoritvena predloga iz zbirke dramskih besedil za otroške in mladinske skupine Janeza Remškarja, ki ga je skupina delno priredila, govori o Tinetu in Zoji, bratu in sestri, ter njunih prijateljih, ki jim najstniško življenje grenijo zarotniški starši. V izogib temu se odločijo, da bodo s časoplovom odpotovali 30 let v preteklost z namenom, da spoznajo, kako so živeli njihovi starši kot najstniki. A pri tem se jim malce zalomi in odpotujejo 30 milijonov let v preteklost. Tam srečajo neanderthalca, ki med drugim nesrečnemu Tinetu svetuje, naj se z očetom

pogovori o njunem odnosu. Radoživa Živa pa čisto po naključju preko mobitela izve, da starši zanje pripravljajo predstavo za noč čarovnic. Kako najstniki reagirajo na to in ali očetu ter sinu uspe zgladiti odnos, predstava gledalcu razkrije na koncu. Enajst igralk v starosti od 11 do 14 let se je v svojih vlogah na premieri odlično znašlo. Ta letos ni potekala kot običajno vsa leta doslej na odru Kocbekove dvorane Kulturno-upravnega središča, ampak v Kulturnem domu Apače na Srečanju otroških gledaliških skupin, in sicer 22. marca 2019. Mentorica Lidija Jarc je z veseljem ustvarjala predstavo z učenkami, ki so izražale veselje do gledališča, letos še posebej zaradi privlačne tematike. Živahna predstava za najstnike, ki jo izvajajo

učenke z veliko mero tematske odgovornosti, kakor je zapisala strokovna spremljevalka Mojca Redjko, je namreč poleg publike navdušila tudi ravnatelja šole Marka Kranerja, ki je pohvalil celotno igralsko zasedbo. Poleg le-te pa dajo predstavi poseben pečat še rekviziti, kulisa, ki so jo izdelale učenke ob pomoči učiteljice Mire Petek, zvočni in svetlobni efekti, za katere je poskrbel učitelj Pe-

ter Korošec ter dimna kulisa. Celotna igralska zasedba tako že nestrpno pričakuje dramski večer, ki bo 16. aprila 2019, ko bo znova odigrala predstavo za širšo javnost v Kocbekovi dvorani Kulturno-upravnega središča pri Svetem Juriju ob Ščavnici, kamor ste vsi vljudno vabljeni.

Lidija Jarc
avtor fotografije:
Marko Kraner

Tehniški dan za učence 8. in 9. razreda – POKLICI

Za osmo- in devetošolce smo tudi v tem šolskem letu organizirali dan dejavnosti, ki je namenjen spoznavanju poklicev v praksi. Do sedaj smo

večinoma obiskovali podjetja izven občine Sv. Jurij ob Ščavnici. Tokrat smo se odločili, da spoznamo nekaj poklicev v lokalnem

okolju. Pri učencih smo želeli vzbuditi občutek, da so lahko v različnih poklicih uspešni tudi v domačem okolju. Odločili smo se, da

bomo vse poti premagali peš in hkrati poskrbeli za svoje zdravje, kar pa je posledično pomenilo, da smo k sodelovanju lahko povabili le peščico

posameznikov in podjetij. Prav tako pa smo želeli predstaviti poklice, ki obsegajo vse stopnje izobrazbe.

Kot prvo so učenci na šoli spoznavali poklic s področja avtomatike, robotike in elektronike, ki jim ga je predstavil Jernej Kolb, mag. inž. elektrotehnik. Za to predstavitev se je odločilo tudi nekaj deklet, kljub temu da je v drugi učilnici svojo poklicno pot predstavljala kozmetičarka Anemari Vogrin. Nadalje so se učenci razdelili v tri skupine in se na lep jesenski dan, 18. 10. 2018, podali na pot. Prva skupina je spoznala dejavnosti bližje šoli. Dr. Cvetka Marhold jim je predstavila svojo poklicno pot ter pot do pridobljene izobrazbe. Prav tako smo se oglasili pri Vrtnarstvu IRIS ter podjetju IKARUSS, grafično oblikovanje in tisk. Druga skupina se je podala proti Grabonošu, kjer so nas sprejeli pri podjetjih Mario sistem gradbeništvo d.o.o. in Kovaštvu Mir. Tretjo skupino je pot vodila proti Stari Gori. Med potjo so se ustavili pri podjetju Strojništvo Holc, d.o.o. ter pot nadaljevali vse do Stare Gore, kjer jim je v Turističnem promocijskem centru Stara Gora svojo poklicno pot ter možnosti dopolnilne dejavnosti na kmetiji predstavila Martina Roškar. Učenci pa so razmišljali tudi o turističnih možnostih v naši občini.

Vsi posamezniki, podjetniki so nas zelo tople sprejeli. Prav tako so pozdravili našo idejo, da z učenci spoznavamo ter obiščemo podjetnike, posameznike tudi v lokalni skupnosti. V tem šolskem letu se vsem sodelujočim zahvaljujemo za sodelovanje ter tople sprejem. Tudi v prihodnje jih vabimo k predstavitev svojih dejavnosti, prav tako pa tudi vse tiste, ki jih letos zaradi časovne omejitve nismo uspeli obiskati, pa bi jih vsekar tudi želeli.

Katja Perko

Plešemo in ohranjamo slovensko izročilo

Člani Folklornega društva Sv. Jurij ob Ščavnici ne počivamo – vadimo, plešemo, pojemo, igramo instrumente in se po novem preizkušamo še v dramski igri na odru. Rezultat mozaika dejavnosti je bila novembrska celovečerna prireditev »Pod javorjem«, katere scenaristka in režiserka je bila predsednica Klavdija Füršt. Naslov ni bil izbran naključno, ampak je sovpadal z eno od odpetih ljudskih pesmi, Javor se ziblje. Hudomušno ljubezensko zgodbo o Micki od Jürja in Frančku iz Razkrižja so domiselno dopolnili naši plesni spleti. Sašo Ropoša, umetniški vodja in avtor spleta, je razgibane in privlačne plesne kreacije povezal v Plesno poigravanje in Razkriški splet. Na odru Kocbekove dvorane so se predstavili še člani folklorne skupine KPD Kovač Lija iz Vuhreda. Tudi njihov splet je zaokročila zgodba o navihanem hlapcu, ki si želi več mošta, da bi lažje delal. Dogajanje so popestrili člani glasbene skupine Bos.si, glasbenega društva Malo pোক, malo mimo. S spevnimi skladbami in nežnimi melodijami so navdušili zbrane. Pri irski ljudski skladbi smo se jim pridružili tudi mi.

Z novim letom smo nekoliko negotovo stopili v novo obdobje svojega delovanja, saj nas je zapustil dotedanji plesni vodja. Vajeti je pogumno in odločno prevzela naša soplesalka Nuša Ajlec, ki se obenem izobražuje na pet mesecev trajajočem seminarju za vodje folklornih skupin, plesne pedagogice in koreografe. Nuša Ajlec je pripravila razgiban splet na temo binkošti – fúnkošti, s katerim smo

se predstavili na območnem srečanju folklornih skupin, ki je 7. aprila 2019 potekalo v KUS Sv. Jurij ob Ščavnici. Skozi ples, igro in odpeto pesem smo gledalce spomnili na šaljivi običaj nastavljanja slamnatih lutk neporočenim v vasi. Svež pristop in nove ideje mentorice so nas plesalce motivirale za vaje in nastop. Z opravljenim delom vseh vključenih smo zelo zadovoljni. Pred nami so novi

cilji: radi bi pridobili še več plesnih parov in čim večkrat nastopali.

**Besedilo in fotografiji:
Folklorno društvo
Sv. Jurij ob Ščavnici**

Bosih nog naokrog

Iz začetkov Glasbenega društva »Malo polek, malo mimo« v letu 2017 so se v letu 2018 razvile tri sekcije: mladinska sekcija, ki ustvarja elektronsko tehno glasbo, tamburaški orkester in manjša skupina, ki je obenem tudi ambasador bosih nog, zato si je naredila ime Bos.si. Tokrat pa malo več o dejavnosti te glasbene skupine, ki je bila doslej najbolj aktivna, saj smo nanizali čez 20 nastopov.

V skupini Bos.si smo trije ustanovni člani društva (Zdravko Patty, Irena Skotnik in Milan Klemenčič). Skupini sta se pridružila Marjan Rozmarič iz Banovcev in Timotej Jagodič iz Ključarovcev pri Ljutomeru in tako smo končno postali zaokrožena celota.

Ime Bos.si izhaja iz dejstva, da zmeraj in povsod nastopamo bosonogi in s tem preko glasbe z radostjo v srcu

spodbujamo ljudi, da se obrnejo nazaj k naravi in zdravemu načinu življenja. Nastopali smo tudi v sodelovanju z drugimi društvi v občini in zunaj nje. Začeli smo s svojim prispevkom na otvoritvi razstave domačega Likovnega društva aprila lani, nadaljevali z javno vajo v zunanjem avditoriju kluba JAMA, potem nas je malo v noge zeblo na otvoritvi Vinoteke v kleti na Stari Gori, en mali koncert smo izvedli na prireditvi »Noč pod zvezdami« v sodelovanju z dramskim društvom, oktobra so nas povabili na 20-letnico MePZ Jakob Šešerko, v novembru smo prvič doživeli, da so naši folkloristi zaplesali tako, kot smo mi igrali, decembra pa smo se prikazali tudi na prireditvi v organizaciji občinske uprave. Najbolj smo ponosni, da smo nastopili na 39. srečanju tamburašev in mandolinistov Sloveni-

je 2019, kjer smo prejeli srebrno plaketo. Konec marca smo sodelovali na dobrodelni prireditvi v Veržeju, kjer smo za gasilce nastopili skupaj z glasbeno skupino Klapa Mali Grad iz Kamnika, ki izvaja tradicionalno dalmatinsko glasbo.

Zapisa Irena Skotnik
Fotografiji: Maja Patty

Tü pri Jürji

TÜ PRI JÜRJI

Tü pri Jürji lüšno je pa bo
keri bode priša, nede
jemi žo.

Keri je pravičen, naj se
ne boji,
makar polek jega pet
butelk stoji.

Pije naj pomalen, keko
mu diši,
makar türško kavo, ki se
tan dobi.

Tü so fejst dikline, mlode
in lepé
čokajo na čehe, če se ge
dobe.

Čehi, prite, prite, lüšno
je pa bo,
če pa bote prišli, te še
bole bo.

Jürjovške ljudske pevke, ki jih že 37 let vodi ustanoviteljica skupine Marija Simonič, so v prazničnem decembru pripravile koncert z naslovom »S pesmijo na sprehod«. Koncert, ki se je odvijal v Kocbekovi dvorani, je vodila Slavica Trstenjak. Pevke so se med drugim predstavile tudi s pesmimi, ki so jih ob tej priložnosti izdale na zgoščenki z naslovom »Tü pri Jürji«. V uvodu so najprej nastopile gostiteljice, ki so zapele tri pesmi: Tü pri Jürji, Bratec zdaj na tvoje zdravje in Oh,

kakšni ste pa čehi vi. Sledil je nastop Ljudskih godcev iz Velike Nedelje. Voditeljica, ki je tudi pevka v skupini, je predstavila ljudske običaje v adventnem času. Sledil je nastop gostiteljic koncerta, humorista Marjana Pintariča iz Negove. Po njegovem nastopu so se s tremi pesmimi predstavile Ljudske pevke iz Sv. Ane, ki pojejo že 10 let. Koncert so s pesmimi Kaj oštirji delajo, Od tišlara in Prelüba moja mati zaključile gostiteljice. Ob koncu koncerta se je voditeljica prired-

itve zahvalila vsem, ki so z donatorstvom podpri koncert, in tudi Občini Sv. Jurij ob Ščavnici za podporo pri delovanju društva ter JSKD za organizacijsko in moralno podporo. Koncert se je zaključil z voščilom Mariji Simonič za njen 90. življenjski jubilej, katerega je praznovala prav na miklavževo. Slavljenci je v imenu JSKD čestitala tudi vodja izpostave JSKD Simona Pirc Katalinič.

Besedilo in fotografija:
Ludvik Kramberger

Ljubiteljsko dramsko društvo Sveti Jurij ob Ščavnici navdušuje s komedijo Zbeži od žene

Sezona 2018/2019

Režija: Suzana Kšela

občin Razkrižje in Apača sta pohvalo objavila kar javno na spletu.

Poletje

*V objemu sonca dozoreva
pod oknom, češnja, zdaj tvoj sladki sad
in vabi ptice na gostijo,
minila tvoja bila je pomlad.*

*Med sočnim ti zelenjem že rdijo
sadovi v tih poletni dan,
čebelic roj te je zapustil,
odletel v svoj šumeči panj.*

*O, tudi meni upi so zoreli,
a dozoreli niso mi nikdar,
globoko v srcu skriti bolečini
zamoril jih življenja je vihar.*

Kristina Šuler

V zimskem času 2018 smo začeli z vajami nove predstave Zbeži od žene, ki smo jo premierno postavili 19. 1. 2019. Jürjevška dvorana je ob premieri in ponovitvi pokala po šivih. Prav tako smo dvorane polnili na gostovanjih, saj se je uspeh naše predstave širil iz kraja v kraj. Samo v dveh mesecih smo napolnili dvorane v kar osmih krajih, kjer smo bili povsod deležni pozitivnih odzivov. Župana

Suzana Kšela
Fotografija: arhiv LDD

Božična predstava na Stari Gori

Ljubiteljsko dramsko društvo vsako leto skupaj s turističnim društvom Sv. Jurij ob Ščavnici pripravi žive jaslice na Stari Gori za otroke in vse, ki bi radi podoživeli božični čar Jezusovega rojstva. Zadnja tri leta se trudimo v igro prinesiti nekaj svežine. Prenovili smo besedilo zgodbe, sama vsebina je seveda ostala tradicionalna. Igralsko zasedbo sestavljajo mladi animatorji in otroci. Veseli smo, da je odziv na našo prenovljeno verzijo v večini dobro sprejet. To nas žene dalje, da se v prihodnjem letu še bolj potrudimo in spet kaj novega dodamo ali spremenimo.

Klementina Vrbnjak in
Nastja Hecl

»Izgubljena božična darila«

V predbožičnem času smo pripravili zdaj že tradicionalno prireditev za otroke in starše z naslovom Božične želje. V predstavi Izgubljena božična darila so se nam predstavili naši igralci: Živa Habjanič, Ema Šijanec, Ota Kšela, Iva Šijanec, Lara Rozmarič, Katarina Hebar, Manja Perko, Lana Brumen, Nika Jurkovič, Filip Šijanec, Jan Šijanec, Edvard Sedmak, Jerica Mar, na nastopih pa sta kot šepetalki sodelovali tudi Suzana Kšela in Dragica Jaušovec. Marjetka Jurkovič nam je tudi tokrat sešila čudovite kostume, Nina

Jurkovič pa nam je naslikala pravljичno sceno za predstavo. Po predstavi je sledilo druženje ob prazničnih sladica pridnih mamic naših igralcev ter fotografiranje z

Božičkom in vso njegovo veselo družino.

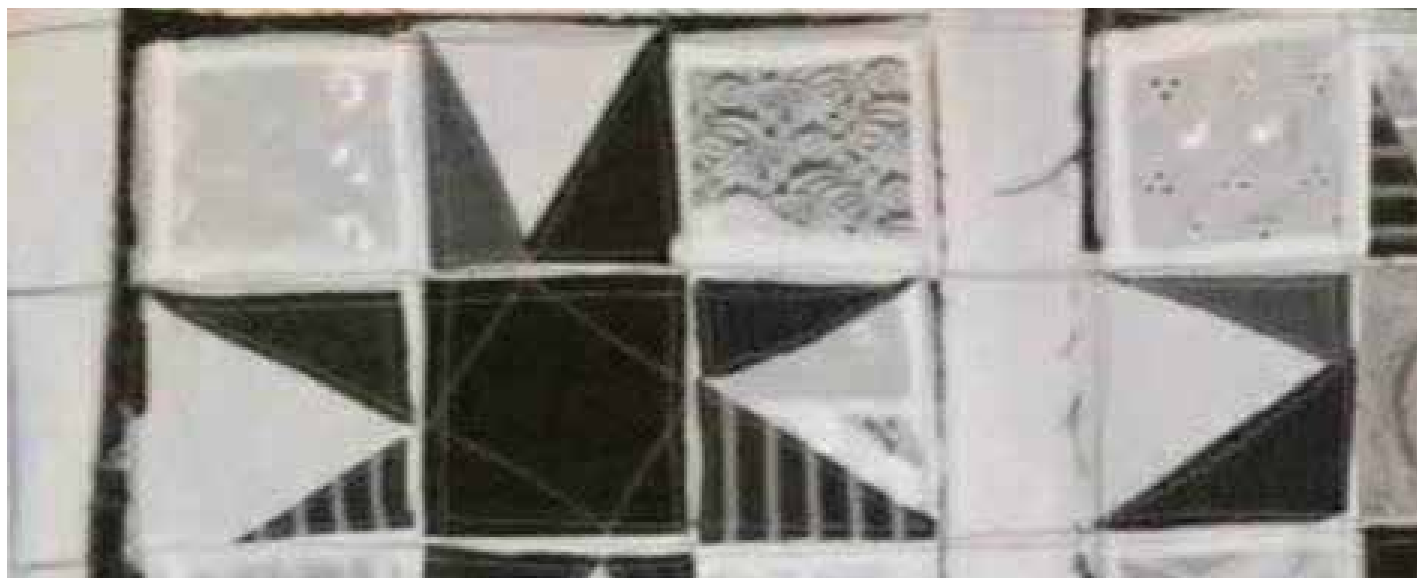
Sonja Karlo, mentorica mladinske skupine Ljubiteljskega dramskega društva Sv. Jurij ob Ščavnici
Fotografije: Klavdija Bec

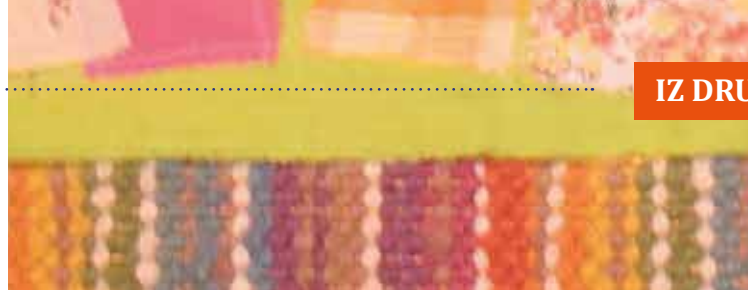
Ročno delo bistri možgane, zdravi srce in krepi duha ...pa še koristno je

Jeseni 2018 smo ustanovili Društvo za razvijanje ročnih spretnosti EkoWerkštat. Namen društva je spodbujanje ustvarjalnosti in iskanja unikatnih umetniških zamisli, ki se lahko realizirajo v procesu razvijanja ročnih spretnosti. Gre za aktivno preživljanje prostega časa z raznolikimi ročnodelskimi dejavnostmi, kot so: pletenje, kvačkanje, vezenje, tkanje, šivanje, polstenje, predenje, tiskanje na tekstil, sitotisk, slikanje na svilo in druge tekstilije, izdelava mozaikov, oblikovanje gline, slikanje na glino ... v obliki izobraževalnih dogodkov, seminarjev, delavnic, tečajev in neformalnih druženj, ki so podlaga za povezovanje ljudi, njihovo sodelovanje in večanje njihovega znanja na različnih področjih rokodelstva in umetnosti. V primeru, da nam uspe dobiti večji prostor, se bomo aktivirali tudi v smeri ponovne uporabe rabljenih oblačil in tekstilij s preoblikovanjem in dodelavo, saj tudi že ime društva pove, da smo ekološko zavedno naravnana skupina.

Tekst in fotografije Irena Skotnik

Utrip delovanja Turističnega društva Sv. Jurij ob Ščavnici v letu 2018

Turistično društvo Sv. Jurij ob Ščavnici je v letu, ki je za nami, skrbelo za turistično ponudbo v domači občini. Z aprilom, ko se je pričela turistična sezona, se je znova odprl Turistično informacijski center na Stari Gori. Za sprejem in vodenje obiskovalcev je, kot že prejšnja leta, skrbel domačin Edi Sedmak, občasno pa so mu pomagali tudi drugi člani društva. Konec junija je Občina Sv. Jurij ob Ščavnici v sodelovanju z našim društvom odprla Turistično promocijski center v kletnih prostorih osnovne šole, k sodelovanju pa je bilo povabljenih tudi nekaj lokalnih ponudnikov kuli-

narike in vin. Julija se je društvo udeležilo žetve zlatega klasa na Stari Gori, kot vsako leto pa je izvedlo tudi tradicionalne prireditve »Kučeje jabolk« in novembrsko martinovanje. Ob koncu leta smo priredili še miklavževanje in božični večer na Stari Gori. Med letom veliko sodelujemo z ostalimi društvi v občini, kljub temu pa člani opažajo, da bo potrebno na področju turizma narediti še marsikaj, med drugim zagotoviti stalnega turističnega delavca v TIC-u Stara Gora, ki bo skrbel za kakovostno promocijo lokalne turistične ponudbe s privabljanjem večjega števila turistov

in nudil vsakodnevne turistične storitve tudi za naključne obiskovalce. Potencial naše občine je ogromen, od Stare Gore z mlinom na veter, baročno cerkvijo, muzejem kmečkega orodja in Turistično informacijskim centrom, do neizkoriščenega Blaguškega jezera, vse to pa dopolnjuje še pestra ponudba Kulturno upravnega središča, Koroščeve spominska soba v Biserjanah, čudovite kolesarske in pešpoti in še kaj bi se našlo. Društvena želja je predvsem ta, da se turistična ponudba dvigne na višjo raven, za kar sta potrebni tako večja finančna kot tudi kadrovska podpora z

zaposlenimi na področju turizma. V želji, da bi bile tradicionalne društvene prireditve še bolj obiskane, vas vabimo, da se nam kot novi člani pridružite ter podate svoje ideje in tako pomagate sooblikovati nove smernice v razvoju turizma v naši občini.

Monika Čuš
Fotografija:
Ludvik Kramberger

Članice društva podeželskih žena ustvarjajo in se družijo

V letu, ki je za nami, smo članice društva podeželskih žena organizirale, izvedle ali sodelovale na številnih prireditvah, in sicer na 26. razstavi kulinarčnih dobrot in ročnih del, na 3. tekmovanju v peki prleških kvasenic, na četvi zlatega klasa, poskrbele pa smo tudi za razne pogostitve. Prav tako smo sodelovale z ostalimi društvi naše občine ter pri prireditvah Kmečke zveze Slovenije.

Članice so se na tekmovanjih zelo dobro izkazale in prejele številna priznanja in pokale. V okviru Tedna vseživljenjskega učenja so članice ročnodelskega krožka s strani Andragoškega centra Slovenije prejele priznanje za organizacijo in izvedbo ročnodelskih delavnic v Ljutomeru. Veliko truda vložimo v pripravo tradicionalne razstave kulinarčnih dobrot in ročnih del, katera je vsako leto na ogled pred veliko nočjo. Rdeča nit letošnje kulinarčne predstavitve je bila rdeča pesa, iz katere smo pripravile različne jedi, sokove in sladice. Tudi pri ročnih delih je bilo predstavljenih nekaj novosti in veliko vezenih, klekljanih, kvačkanih izdelkov. Naša velikonočna razstava pisank in ročnih del je bila širši javnosti na ogled od 14. do 22.

aprila v mariborskem trgovskem centru Qlandija.

27. in 28. aprila je potekalo 4. tekmovanje v peki prleških kvasenic. Razglasitev rezultatov in podelitev priznanj je bila 28. aprila v sklopu prireditev ob občinskem prazniku.

Besedilo in fotografije:
Društvo podeželskih žena,
Hermina Seifried

Pripravljena pogostitev ob občinskem prazniku april 2018.

Razstava kulinarike in ročnih del marec 2018

Podelitev priznanj udeleženkam na tekmovanju »Peka kvasenic« april 2018

Kulturni dan v Prlekiji

Društvo OLDTIMER STARA GORA je v letu 2018 organiziralo vodene ogledе društvenega muzeja v Bolehnečicah, tri mednarodna srečanja in srečanje posvečeno EVROPSKEMU LETU KULTURNE DEDIŠČINE. V sklopu projekta Zveze starodobnih vozil Slovenije in našega društva se je v nedeljo, 3. junija 2018, ko se je odvijalo tudi srečanje starodobnih koles, izvedla štafeta SVS 2018 z naslovom od Pirana do Goriškega. Tega edinstvenega srečanja v sklopu Evropskega leta kulturne dediščine so se udeležila društva iz Slovenije in iz naših vseh treh sosednjih držav. Prav tako se je srečanja udeležil podpredsednik zveze SVS Vlado Perkič in takratni župan občine Sveti Jurij ob Ščavnici Miroslav Petrovič, ki sta se nam tudi pridružila v vožnji s starodobnimi kolesi.

Podpredsednik zveze je predstavil pomen štafete, župan pa je predstavil občino in vse njene zanimivosti. V Bolehnečicah pred društvenimi prostori se je zbralo 92 ljubiteljev starodobnih koles. Ob 10. uri smo se podali na načrtano pot. Iz Bolehnečic nas je pot preko Svetega Jurija ob Ščavnici vodila do Biserjan. Tam smo si ogledali spominsko sobo Antona Korošca. Pričakal nas je predsednik Društva za zaščito naravne in kul-

turne dediščine, Franci Čuš. Predstavil nam je življenje in delo Antona Korošca ter njegov pomen za slovenski narod. Pot smo nadaljevali do turistične kmetije Fleisinger v Spodnjih Ivanjcih. Tam smo imeli malico in po njej še ogled starega kmečkega orodja s predstavitvijo njihove turistične kmetije in vinarstva. Pot smo nadaljevali do Dragotinca, kjer nas je pričakal predsednik PGD Dragotinci. Predstavil

nam je društvo, ki je bilo ustanovljeno leta 1903. V društvenih prostorih smo si lahko ogledali razno staro gasilsko orodje in opremo. Srečanje smo zaključili v Bolehnečicah. Po podelitvi plaket in priznanj vsem udeležencem štafete smo si ogledali tudi društveni muzej. Zraven tehnične dediščine muzej vključuje še etnološko zbirko, ki

odseva bogato kulturno dediščino naših krajev. Člani društva smo zelo ponosni na raznoliko zbirko eksponatov, ki jih z veseljem predstavimo vsem zainteresiranim. Ob Evropskem letu kulturne dediščine se zahvaljujemo vsem, ki spoštujete tehnično in kulturno dediščino, ter jo ohranjate za prihodnje rodove.

Besedilo in fotografiji:
Aleksander Vuk

Novo gasilsko vozilo ob 90-letnici opravljanja javne gasilske službe PGD Stara Gora

Prostovoljno gasilsko društvo Stara Gora je zadolženo za opravljanje javne gasilske službe ter določenih nalog in ukrepov zaščite, reševanja in pomoči v občini Sveti Jurij ob Ščavnici na območju naselij: Stara Gora, Terbegovci, Grabšinci, Mali Moravščak, Gabrc, Kokolajnsčak, Žihlava in Ženik ter na celotnem območju občine. Celotna zgodovina PGD Stara Gora kaže, da je bilo društvo od nekdanj delovno in je svoj razvoj vedno usmerjalo v izpolnjevanje svojega primarnega poslanstva. Ravno zaradi potrebe opravljanja javne gasilske službe smo se gasilci Stare Gore, občina in gasilska zveza Sveti

Jurij ob Ščavnici odločili za nakup novega gasilskega vozila, avtocisterne AC 20/100. Obstoječa avtocisterna je bila namreč že dotrajana. Vrednost novega gasilskega vozila AC 20/100 je bila 218.000,00 €, ki so ga finančno podprli GZ Sveti Jurij ob Ščavnici, Občina Sveti Jurij ob Ščavnici, ostala PGD v gasilski zvezi ter različni donatorji. Svečani prevzem gasilskega vozila Scania 400 je bil 24. 6. 2018 skupaj z 90. obletnico obstoja PGD Stara Gora.

Nakup nove avtocisterne je predstavljal kar precejšen organizacijski zalogaj. Pri tem gre posebna zahvala za vso požrtvovalnost

sedanjemu predsedniku tovarišu Antonu Klemenčiču, poveljniku tovarišu Dragu Kolblu, gasilkam, gasilcem, občanom in Občini Sveti Jurij ob Ščavnici. Brez vseh vključenih nam to ne bi uspelo. Prostovoljno gasilsko društvo Stara Gora šteje danes okrog 150 članov, od tega jih je polovica precej aktivnih. Ima-

mo pionirje, mladince in nekaj veteranov, za katere želimo, da jim bo zdravje služilo še veliko let, da bomo lahko še naprej izpolnjevali naše osnovno poslanstvo: pomagati ljudem v stiski.

Z gasilskim pozdravom »Na pomoč!
PGD Stara Gora
Fotografiji: Drago Kolbl

Nova garaža PGD Grabonoš

Na lanskem občnem zboru smo začeli kovati načrte o novi garaži, po enem letu pa so naše oddaljene sanje postale resničnost.

Naša stara garaža je bila namreč tako poškodovana, da smo morali takoj odstraniti gasilski avto in vso opremo, ki smo jo pridobili s težavo in odrekanjem. Konec koncev je predstavljala nevarnost tudi za gasilce, zato smo bili prisiljeni v nujno obnovo. Poškodovana cev, ki je povzročila izlitje preko 320 m³ vode, je povzročila bistveno več škode, kot smo sprva predvidevali. Ko smo pričeli z deli, smo hitro ugotovili, da zgolj obnova ne pride v poštev in da bomo morali začeti od začetka, saj smo ob rušenju našli tudi tako imenovan bazen vode, ki je očitno nastal zaradi poškodovanja vodovodne cevi. Po teh ugotovitvah so se nam naše sanje zdele še bolj oddaljene.

Izgradnja nove garaže je predstavljala velik finančni in organizaci-

jski zalogaj, katerega smo se vsi še predobro zavedali, zato smo pred samim začetkom sprejeli nekaj odločitev, ki so bile ključne. Kljub temu, da so bile sanje skoraj neuresničljive, nam je z močno voljo in trmo vendarle uspelo. V gradnjo je bilo vloženih preko 3000 prostovoljnih ur vseh članov društva in naših prijateljev. V te ure pa niso vštete tiste, ki smo jih porabili za zbiranje železa (preko 80 ton) in druge aktivnosti povezane z gradnjo. Te bi zagotovo šteje še dodatno polovico prostovoljnih ur.

Za nami je torej zgodovinsko leto, saj smo vidno in otipljivo pripomogli k razvoju našega društva, zato se že veselimo slavnostnega dne, ko bomo novo garažo predali svojemu namenu. Takrat vam bomo predstavili tudi vse naše donatorje in se poveselili z vsemi, ki ste nam kakorkoli pomagali in nas bodrili.

Besedilo in fotografija:
Simon in Sonja

Jurjevški gasilci se preizkušajo tudi na najzahtevnejšem gasilskem tekmovanju – Firefighter Combat Challenge

Posameznikom v vrstah gasilcev je tekmovanje Firefighter Combat Challenge poznano kot najtežji dve minuti v športu. Gre za premagovanje proge, na kateri se pleza na stolp, vleče polno gasilsko cev, rešuje 79,4 kg težko žrtev, vse v polni gasilski opremi z dihalnim aparatom na sebi (dodatnih 55 kg). S tovrstnim izzivom so se spoprijemali tudi jurjevški gasilci, naj-

večkrat Peter Halec, član PGD Grabonoš, s katerim smo se o tekmovanju tudi pogovarjali.

Peter Halec se je za tekmovanje navdušil leta 2016, ko ga je prvič videl na televiziji. Razmišljal je, da se bo tudi sam preizkusil v njem. Tekmovanje je zelo priljubljeno v ZDA, kjer je potrebno progo premagati v minuti in 50 se-

kundah, če želiš postati poklicni gasilec. Spominja se prve izkušnje iz Radovljice, ko je bil na cilju popolnoma izčrpan. Premagal je stopnice na stolpu v višino 3. nadstropja, pri čemer je imel v rokah 20 kg uteži. Na zgornji ploščadi je bilo potrebne povleči navzgor še dodatnih 20 kg uteži. Nato je sledil spust s stolpa, pri čemer je bilo potrebno sestopiti na vsako stopnico. Pod stolpom čaka 45-kilogramska utež, ki jo mora tekmovalc premakniti z udarci 4-kilogramskega kladiva. Nato premaguje slalom med ovirami, na koncu katerega je cev, polna vode, ki jo je potrebno z vleči 28 metrov do tarče, slednje je seveda treba podreti. Proga se konča z vzratnim vlečenjem lutke, težke 80 kg, do cilja. Halec se lahko pohvali s časom 2 minuti in 20 sekund. Gre za rezultat, ki ga je dosegel brez dodatnih priprav v fintesu ali športni dvorani. Vseeno se s svojim rezultatom uvršča med

30 najboljših v Sloveniji, kar ni mačji kašelj, saj marsikdo zaradi izčrpanosti odstopi na progi. Prostovoljni gasilec iz Grabonoša pa ni ostal le pri tekmovanju v Sloveniji. Preizkusil se je na posamičnih in ekipnih tekmah v Avstriji in na Češkem. Za tekmovanje dvojic je navdušil tudi Simona Veberiča, s katerim sta dosegla 6. mesto od 20 tekmovalnih dvojic. Za tekmovanje v Radovljici je naslednje leto organiziral ekipo, ki so jo sestavljali člani PGD Grabonoš (Leon

Lajh in Davor Kaučič), PGD Sv. Jurij ob Ščavnici (Ivo Belec), PGD Slaptinci (Rok Vidmar) in PGD Moravske Toplice (Aleš Režonja). Največji uspeh Petra Haleca je 3. mesto ekipno, ko so lani v Radovljici z ekipo Mix Slovenija premagali konkurenco iz Avstrije, Češke ter z Nemčije. Peter Halec se na koncu zahvaljuje predvsem svoji družini za razumevanje in vso podporo. Obenem gre zahvala tudi PGD Grabonoš in podjetju KND, d. o. o., ki je krilo stroške pre-

voza na tekmovanje na Češkem.

Katja Peršak Hajdinjak
Fotografije: osebni arhiv
Petra Haleca

Gostilna Pri Antonu na Jamni vredna obiska

Pri Sv. Juriju je v preteklosti delovalo veliko gostinskih lokalov, kjer so pripravljali tudi tople jedi. Gostilne iz preteklosti so popisane v znameniti brošuri Gostilne in trgovine v občini Sv. Jurij ob Ščavnici. V njej so različni avtorji v sliki in besedi opisali 101 trgovino in gostilno. Med temi opisi je tudi Domačnja gostilna in trgovina na Jamni, katera je od leta 2002 v lasti Jožefa Bračka, ki ima v lasti znano Gostišče pri Antonu v Cerkvenjaku. Po domače so gostilni rekli pri Polaku, ustanovil jo je Matija Domajnko (rojen 1882. leta, umrl 1945. leta). Skozi njeno zgodovino so se lastniki menjavali, na koncu pa je bila kar nekaj leta zaprta.

Ker v središču občine ni bilo lokala, kjer bi lahko gostu ponudili toplo hrano, se je novi lastnik

odločil, da tukaj odpre »podružnični« gostinski lokal, ki ga je poimenoval Gostilna pri Maji. Gostilna se sedaj po prenovi ponaša z novim nazivom: Gostilna Pri Antonu na Jamni. Objekt je bil posodobljen, ob tem pa je bila dograjena prostorna dvorana, v kateri je prostora za okrog 200 gostov. Ker je gostilna ob prometni cesti, je dobo obiskana. Za postrežbo skrbi marljivo gostinsko osebje: vodja kuhinje Damjan Šamrl, vodja strežbe Davorin Borko ter natakariji Damjan, Tomi, Sergej, Davorin, Jože, Jožica, Sanja in Viktorija.

Besedilo in fotografija:
Ludvik Kramberger

150 let čakovske vedre

2. februarja 2019 se je v gasilskem domu v Grabonošu odvijala že 150. čakovska vedra. Prireditelj letošnje vedre Rado Trbuc je o njej povedal nekaj zanimivosti: »V zadnjem času je navada, da v naši vasi prirejamo vedro po hišnih številkah. Tako smo bili letos s hišno številko 12 na vrsti mi. Naša naloga je bila organizirati vedro, obenem pa darovati »štrajak«, 150 litrov vina. To nam ni bilo težko, saj nam je vino podaril moj oče Leopold Trbuc, ki ima v Grabonoškem Vrhu svoj vinograd. Že v preteklosti je bilo tovrstno srečanje priložnost, da so se pozabile zamere med vaščani, če je prišlo do njih. Včasih je moral vedro organizirati tisti par, ki je v tistem letu prevzel posest. Njegova naloga je bila, da je

za to daroval 150 litrov vina in 150 kg težkega prašiča. S tem je poskrbel za pojedino vseh vaščanov. Danes imamo dogovorjeno, da organiziramo vedro po vrstnem redu hišnih števil. Sedaj vsak gospodar, ki je na vrsti za prireditev, prispeva 150 litrov vina, če ga nima, ga mora kupiti, hrano pa prinesejo udeleženci. Na prireditev vabimo pozvačini, ki gredo od hiše do hiše.« Prireditev je potekala v veselem pustnem razpoloženju. Mnogi so si naredili pustne maske, prireditev pa so obiskali tudi pujski kurenti. O zgodovini Čakove in čakovske vedre je spregovoril Franc Trstenjak, ki se je gospodarju Radu Trbucu tudi zahvalil za odlično pripravljeno prireditev.

Besedilo in fotografija:
Ludvik Kramberger

Obnova visokodebelnih sadnih dreves

Obstoj visokodebelnih sadovnjakov nima samo gospodarskega in kulturnega pomena, ampak tudi ekološkega. Omogoča pridelavo ekološko neoporečnega sadja brez uporabe kemičnih zaščitnih sredstev. Krošnje in dupla dreves so mesto domovanja številnih ptic, ki so postale ogrožene tudi zato, ker smo opustili in odstranili ta drevesa.

Tako je 21. marca 2019 v župnijskem sadovnjaku potekal prikaz temeljite rezi starih visokodebelnih sadnih dreves, s katerim je stekla obnova travniškega sadovnjaka. Organizatorji prikaza so bili KGZ Murska Sobota v sodelovanju s Kulturnim društvom za zaščito naravne in kulturne dediščine Sv. Jurij ob Ščavnici ter Župnijo Sv. Jurij ob Ščavnici. Prikaz je vodil specialist za sadjarstvo na kmetijsko-gozdarskem zavodu Murska Sobota Miran Torič, prisoten pa je bil tudi starosta sadjarstva na Slovenskem Milko Krajnc. Spomladanska rez visokodebelnih sadnih dreves je potreben agrotehnični ukrep, s pomočjo katerega drevesu pomagamo vzdrževati izenačeno razmerje med rastjo in rodnostjo oziroma preprečujemo izmenično rodnost ali celo propad drevesa. Pri

obrezovanju visokodebelnih drevesih je potrebna uporaba posebnih pripomočkov in upoštevanje varnostnih postopkov, saj delo poteka tudi na višini. Pri prikazu rezi kakor pri obnovi sadovnjaka je sodelovalo čez 20 domačinov.

Načrtujemo, da bi se sadovnjak popolnil z zasaditvijo novih dreves. Izbrane bodo seveda tradicionalne sorte sadnih dreves, ki so bile v zadnjem času zelo zapostavljene in so v nekaterih primerih že začele izginjati iz naših sadovnjakov. Želja vseh je, da bi župnijski sadovnjak postal vzorčni primer negovanega visokodebelnega sadovnjaka, ki bo zagotavljal sonaravno pridelano sadje, hkrati pa ne bo potrebno dodatno obremenjevati okolja z vnosom kemikalij. Ob tem ne smemo pozabiti, da sadovnjak leži ob vodnih virih starega vodnega črpališča in učnega čebelnjaka Čebelarstva društva Sv. Jurij ob Ščavnici.

Franc Čuš, predsednik Kulturnega društva za zaščito naravne in kulturne dediščine Sv. Jurij ob Ščavnici

Fotografije: Oste Bakal

Pomladno prenašanje žab ob Blaguškem jezeru

Razmišljanje

Prvi topli dnevi na plan privabijo znanilce pomladi – zvončke, trobentice, teloh ... Zgodnja jutra polni ptičje žvrgolenje, v kočevskih gozdovih se prebujajo medvedi, v jürjevških pa žabice. Pestro dogajanje opazijo tudi domačini in vozniki na cesti, ki pelje ob Blaguškem jezeru v smeri Cerkvenjak–Sv. Jurij ob Ščavnici. Ob njej je bila v predpustnem času postavljena tudi začasna ograja, ki žabam onemogoča prehajanje na cesto. Ne, nimamo preveč časa. Seveda, tudi kakšno bolj pametno delo nas čaka doma. Pa vendar ... Prosto-voljcem, ki pobiramo te zanimive dvoživke ob regionalni cesti in jih prenašamo čez to za njih smrtno nevarno oviro, ni žal teh nekaj večerov, ki jih preživimo

v naravi. Prihajamo iz različnih koncev – iz Lenarta, Križevcev pri Ljutomeru, Ljutomera, Murske Sobote ter iz domače občine. Včasih so naše roke polne parov, ki so se napotili k vodi, spet drugič so vedra polna samcev, ki čakajo na svoje samičke. Kar nekajkrat pa vedra napolnijo odvržene smeti potrošniške družbe, ki včasih iz svetovno znane verige hitre prehrane prepotujejo 40 kilometrov in končajo v za to najbolj »primeren« obcestnem jarku. Razočaranje se stopnjuje, ko po cesti nekateri brezobzirno divjajo, spet drugi skozi okno kričijo ne ravno vzpodbudne besede ... Ne smem pa pozabiti tistih, ki obzirno zmanjšajo hitrost vožnje, včasih celo ustavijo pred kakšno žabo, da jo hitro prenesemo na drugo stran. Hvala!

Kaj bi se zgodilo, če tega ne bi počeli? Populacija krastač, rosnic, sekulj bi se zmanjšala in na koncu izginila. Starejši se spomnite, da je bila nekoč v bližini vsake hiše mlaka in topli večeri so ponujali pravo zborovsko koncertiranje žabcev in žabic. Mogoče je bilo takrat tudi zato manj komarjev, saj so se žabe na svojih svatbah gostile z njihovimi ličinkami. Človek s svojim načinom življenja pogosto grobo posega

v naravo in ruši njeno ravnovesje. Vsega tega se zavemo, ko pride do katastrof – vetroloma, toče, plazov ... K vsemu temu pripomoremo s svojim načinom življenja. Težko ga spremenimo, lahko pa kakšno stvar obrnemo na bolje – zmanjšamo količino smeti, jih ločujemo in odvržemo v koše, kakšno pot opravimo peš, kakšni žabici rešimo življenje ...

Besedilo in fotografiji:
Katja Peršak Hajdinjak

Na čistilnih akcijah tisti, ki ne onesnažujejo okolja

V soboto, 13. aprila 2019, je bila na območju občine Sveti Jurij ob Ščavnici organizirana čistilna akcija, ki je nagovorila vse ljubitelje narave, okoljevarstvenike in vse tiste aktivne državljane, ki želijo skupno dobro, da se zberejo po vaseh oz. določenih zbirnih mestih, ki jih je izpostavila občina.

Vsa leta, odkar sodelujem v čistilni akciji, prihajajo skoraj vedno eni in isti udeleženci: Trezika Kocbek, Dragica Mikl, Lizika Krajnc in njen vnuk Nino, Albina Mesarič in včasih tudi Franca Lavrenčič. Letos se nam je pridružil Franci Čuš z Urbanom in Nežo, ki so počistili ob zadruzi in bencinski črpalki. Samo tukaj je bilo kar za dve vreči smeti.

Razmišljam o tem, kako navdušiti, privabiti ali nagovoriti še ostale občane, še posebej pa tiste, ki so sami veliki »packi«. Verjetno bi se zamislili nad svojim početjem, ko bi čistili nesnago, morda tudi svojo. A žal teh ni. Najbolj pa me razjezi, ko en dan prej počistimo jarek, naslednji dan pa ponovno ležijo pločevinke od piva ali energijskih pijač. Vendar se ničesar pametnega ne domislim, kako te pujse prevzgojiti. Včasih se mi dozdeva, da so

mlajši bolj osveščeni, ker vseeno gredo skozi različne okoljevarstvene vsebine, ki so zajete v učnem načrtu skozi celoten devetletni program. Potem pa spet ugotovim, da pri mladih posameznikih ni sledi o odgovornem odnosu do narave.

Prav tako sem pri čistilni akciji pogrešala bolj dejavno vlogo turističnega društva, katero bi moralo poskrbeti za lep in turistično prepričljiv videz naše občine. Vem, da je to možno, če je le volja. Med čistilno akcijo me je zmotila tudi množica cigaretnih ogorkov ob cestah. Verjetno jih vozniki mečejo kar skozi okno. Cigaretni ogorek ne sodi v naravo, ampak med mešane komunalne odpadke. Filtri v cigaretah so narejeni iz majhnih plastičnih delcev, ki za razkrajanje potrebujejo desetletja. Mnogo filtrov vsebuje kemikalije kot sta nikotin, arzen in težke kovine. Zato sem na čistilni akciji pobirala tudi cigaretne ogorke. Med pobiranjem smeti sem tudi ugotovila, da nekateri ljudje v keson za steklo odlagajo tudi pločevinke. To se mi zdi že prava nevednost in neosveščenost, da človek ne bi ločeval med steklom in pločevino. Ali je to sploh mogoče? Včasih je dobro, da se po spletnih straneh

pobrska, kako je potrebno ločevalno odlagati odpadke.

Sama menim, da se za skrben odnos do narave odločiš. Za nami pridejo naši otroci, vnuki in rodovi, ki bodo naravo prav tako potrebovali za preživetje. Potrebovali bodo vodo in kisik. Verjetno se še spomnimo, kaj je fotosinteza. Zato se kot odgovorni ljudje na krasnem planetu Zemlji moramo odločiti, da rešujemo, kar se še rešiti dá. Zato nam mora skrb za okolje postati osebna vrednota in z dejavno vlogo sčasoma tudi vrlina. Zato pa postanimo zgled drugim. Družini, sosedom, vaščanom in občanom. Nekoč sem bila priča zanimivemu poduku. Oseba v moji bližini je na tla odvrгла bananin olupak. Ravno v tistem času je prišla mimo gospa, ki je to videla. Čisto mirno je temu gospodu povedala, da je nekaj izgubil. Pogledal je na tla, še obrnil glavo levo in desno, misleč, da mu je izpadla

denarnica. Kaj kmalu je ugotovil, kaj ima v mislih gospa. Od tega dogodka ta možakar nikoli več ni odvrigel nobenega olupka na tla pa tudi drugih smeti ne. Ja, včasih tudi odrasli potrebujemo kakšen poduk. Pa ni nam treba zameriti, če nas kdo malo ošvrkne. Udeleženci čistilne akcije smo bili povsod prijazno nagovorjeni, celo povabljeni tudi na kavo. Občina nam je priskrbela rokavice, vrečke, vodo in sendviče. Rada pa bi opomnila, da nima smisla imeti smetiščne vrečke dveh barv, če se v eno mora metati le čista plastika in pločevinke. V naravi čistih in umitih odpadkov ni. Zato se mi zdi bolj smiselno, da se v rumeno vrečko nabira plastika in pločevinke, tudi če so umazane, v modre pa vse ostale smeti.

Besedilo in fotografija:
Slavica Trstenjak

ORATORIJ 2018

Od 9. do 13. julija 2018 je v župniji Sv. Jurij ob Ščavnici potekal že 14. oratorij. Beležili smo rekordno število udeležencev, in sicer 140 otrok, za katere je skrbelo 33 animatorjev. Geslo oratorija je bilo »Eno je potrebno.« Otroci so pod vodstvom župnika Boštjana Ošlaja, katehistinje Mirjane Ljuboje Olaj, Ane Vok ter s pomočjo animatorjev spoznavali poslanstvo in delovanje enega naših največjih misijonarjev, Friderika Barage. Dnevi na oratoriju so minevali hitro in čeprav vreme ni bilo naklonjeno, so otroci skupaj z animatorji neizmerno uživali. Jutra smo začeli z dvigom zastave in himno. Sledil je ogled zgodbe o življenju misijonarja Barage, ki jo vsako leto animatorji skrbno pripravijo. Po ogledu zgodbe in po jutranji molitvi smo se z otroki odpravili po starostnih skupinah v prostore, kjer smo imeli kateheze. Pri katehezah smo peli, molili, brali in tudi kaj ustvarjali. Svo-

jo ustvarjalnost pa so otroci lahko pokazali pri različnih delavnicah, kot so izdelava preproge, izdelava indijanskega šotora in žabic, slikanje na vazo, hama perlice in kuhanje. Kuharice iz treh vasi so poskrbele, da nismo bili lačni. Popoldneve smo si krajšali z različnimi aktivnostmi. Prvi dan smo na igrišču imeli suhe igre, kjer so se otroci preizkušali v lovljenju, ribolovu, streljanju na gol in prenašanjem različnih predmetov čez ovire. Deževen popoldan smo izkoristili tudi za ogled risanke in filma. Zadnji dan smo na igrišču imeli vodne igre, na katerih niso manjkali gasilci PGD Sveti Jurij ob Ščavnici, ki so poskrbeli za osvežitev. Dva dneva smo namenili izletom. En dan smo se odpravili peš do vaškega doma v Kraljcvih, med potjo pa so otroci reševali različne naloge. V vaškem domu so se otroci lahko preizkusili v streljanju z lokom. Imeli smo tudi sveto mašo in po njej piknik. En dan smo se

z avtobusom odpravili do mini adrenalinskega parka v Križevce. Otroci so uživali v plezanju po mreži, spuščanju po vrvi in premagovanjem ovir. Pa aktivno preživetem dopoldnevu smo se odpravili do Marijanišča v Veržeju, kjer smo imeli kateheze in kosili, preostali čas pa smo namenili bansem in petju. Kot vsako leto smo oratorij zaključili z zaključno prireditvijo v kulturnem domu, kjer so otroci po-

kazali, kaj so vse počeli. Sklep oratorija pa je bil v nedeljo pri slovesni sveti maši. Otroci so vsak dan domov odhajali z nasmeškom na obrazih, na koncu pa so obljubili, da bodo prihodnje leto znova z veseljem prišli, saj se tako lahko v času počitnic zabavajo, družijo in tudi kaj novega naučijo.

Besedilo in fotografije:
Ana Vok

Razmislek o mladih in o njihovi vključenosti v karitativno dejavnost

Kaj je mladost?

Takoj se spomnim besedne zveze, ki jo tako radi povemo, če imamo v mislih nepremišljenost, razigranost, drznost mladih, ki pravi: »Mladost je norost, ki čez potok skače, kjer je most. Pa je mladim res vedno tako brezskrbno, prijetno in noro zabavno? To je zelo odvisno od ljudi, ki jih obkrožajo, od okolja v katerem živijo, predvsem pa od vrednotne vzgoje, sprejetosti in ljubezni v družini ter lastne motivacije mladega človeka, ki želi biti dejaven član skupnosti, v kateri se oblikuje. Na mladost je treba gledati predvsem kot na čas, v katerem se mladostnik srečuje s skrivnostjo življenja. Mladost je čas iskanja smisla življenja in vrednot, iskanja svojega mesta v skupini in zato tudi čas intenzivnega eksperimentiranja. Mladost je čas vzgoje k svobodi in odgovornosti, ki človeku omogoča življenje v »odgovorni svobodi«. In spet v premislek: »Ali je našim mladostnikom res tako enostavno v tem današnjem svetu?«

Odgovornost za mlade je porazdeljena

Glede na to, da se s šolsko populacijo mladih srečujem že več kot 35 let, lahko povem, da so otroci in mladi slika družbe, v katero smo vsi vpeti in to brez izjeme. Mladostnika najbolj oblikujejo družina in odnosi v njej, način vzgoje, postavljanje meja in predvsem, čas, ki jim ga starši namenijo. Značaj in odnos mladostnika do drugih in vsega ostalega, se oblikuje od prvega trenutka, ko prijoka na svet, ne v mladosti. Zato se vzgoje ne sme prelagati na čas,

ko bo otrok večji, češ da takrat bolj razumel, kaj mu želimo povedati. Ne. Takrat bo že prepozno. Če znajo starši vključiti otroke, da so z njimi pri vsakdanjih opravilih, jih ob tem učijo, kako se kaj naredi in se ob delu pogovarjajo, so to najbogatejše vzgojne lekcije. Ob tem starši privzgapajajo vrednote, ki so njihovi družini pomembne in vredne, kar mimogrede, skoraj brez besed, ampak z močnim zgledom. Družina je mladostniku zraven prijateljstva najvišja in najpomembnejša vrednota. Tako so pokazale mnoge raziskave. Mladostnik se v njej počuti najbolj varno in sprejeto. Tam si upa povedati svoje skrbi, žalost,

razočaranja, potožiti nad odrinjenostjo iz kakšne skupine, tam verjame, da bo dobil podporo in nasvete, kako ravnati in tam ve, da bo dobil topel in ljubeč objem, ne glede na to, kakšno napako je naredil. Toda ta objem ne sme biti tak, ki duši, tudi ne tak, ki bi otroka želel obvarovati vseh neuspešnosti in napak. Pravi starš ne bo prevzemal odgovornosti za njegova kriva dejanja, ampak ga bo učil vstati in ga okrepiti za življenjske preizkušnje. Na življenjsko pot mladostnika prihajamo tudi »drugi pomembni« v njegovi dobi odraščanja. To smo učitelji in duhovniki. Kaj pa je naša naloga?

V današnjem obdobju, ko se je informacijska tehnologija tako močno razvila, da ji niti računalničarji ne uspejo slediti, učitelj ni več tisti, ki je edini posredovalec znanja. Njegova vloga se je v tako kratkem času izjemno spremenila. Pouk ne more biti več predavanje iz katedra, ampak mora biti tisti, ki organizira poučevanje tako, da so učenci dejavni in aktivni. Učitelj je svojo vlogo posredovalca znanja spremenil v vlogo mentorja, tutorja, spremljevalca, skratka v tistega, ki pripravlja učne situacije tako, da bo znal učenec znanje povezovati v smiselno celoto. Kje pa je njegova, še bolj pomembna vloga? Učitelj mora biti tudi vzgojitelj. Šola ne sme biti samo posredovalnica znanja, ampak ima v svoje poslanstvo vtkano tudi vzgojo. V učnih načrtih je mnogo vsebin, ki bi se jih učenci mimorede naučili iz življenja in niso najbolj pomembne za razvoj mladostnika. Tudi učitelji so različni. Nekateri začitijo to, da sama učna vsebina ne prispeva toliko k razvoju osebnosti mladostnika, kot to, da se ta vsebina smiselno in vzgojno ovrednoti. Nekateri učitelji so drzni in so avtonomni, upajo si biti človeški. Ne želim, da bi bila napačno razumljena. Znanje je izjemnega pomena v življenju, ampak če temu znanju dodamo še dodano vrednost čustev, osebnega odnosa in občutka,

da je nam učiteljem mar za mladega človeka, potem bomo mlade ljudi imeli ob sebi in nas bodo poslušali. Poslušali tudi naše zgodbe, naša doživetja, naše izkušnje, ki tudi niso bile vedno dobre. Mladi potrebujejo smernice za življenje, da bodo lažje odkrili smisel v svojem življenju. Zakaj jih ne bi učili, kaj je sreča. Tega ni v učnih načrtih, je pa nujno, da mladostnik dobi v uvid, da ima sreča različne plati. Jaz imam v mislih tisto Trstenjakovo srečo, ki govori, da se prava sreča skriva v srcu ljudi in v dobroti, v sočutju do sočloveka. Srečo, ki se najde v preprostih rečeh. V mislih imam tudi tisto srečo iz knjige Mali princ, ko mu lisica pove: »Kdor hoče videti, mora gledati s srcem. Bistvo je očem nevidno.« Tudi duhovniki so vzgojitelji in tisti, ki pogosto prihajajo z mladimi v stik. Najpogosteje v obdobju priprave na sprejetje zakramentov. Ne poznam dobro njihovega pastoralnega dela z mladimi, mislim pa, da je njihova naloga, da mlade okrepijo z duhovnim pogledom na svet in da jim posredujejo še drugo dimenzijo razmišljanja o smislu življenja in doživljanju božjega stvarstva. Tega mladim ni enostavno približati, ker gre za abstraktno materijo, za spoznanja, ki jih mladi težje dojemajo. Tudi miselnost družbe je taka, da je vero izključila iz vzgojnih institucij. Žal

smo v Sloveniji edini, če primerjamo ostale republike nekdanje Jugoslavije. Tudi v raziskavah o vrednotah, ki jih je v različnih časovnih presledkih opravljajal dr. Musek, je vera med zadnjimi izbranimi na vrednostni lestvici. Duhovniki nimajo enostavnega dela, da pridobijo mladež. Pa vendar je možno tudi to. Nekateri duhovniki so taki, ki izžarevajo posebno karizmo in znajo mlade pritegniti v različne aktivnosti in dogodke. Nekoč smo jih imenovali mladinski verouk, danes so to mladinska srečanja, lahko sobotna druženja z ministranti, oratorij, skavti, glasbene skupine, skupine animatorjev. Tako lahko rečemo, da so mladi odsev družine, vzgojiteljev, učiteljev, duhovnikov in drugih, ki kot pomembni drugi prihajajo v življenje mladostnika. Delo z mladimi je naša skupna odgovornost, a največja še vedno ostaja družini. Vsi ostali pa svojega deleža ne smemo zatajiti ali se mu izmikati.

Mladi v karitativni dejavnosti

Ne glede na to, da smo v današnjem času zaskrbljeni nad mladimi, ne glede na to, da odraščajo v obdobju, kjer so starši odsotni veliko več časa, kot je to bilo pred približno petdesetimi leti in so mladi veliko sami, ne glede na to, da živijo v drugačnem, virtualnem svetu, še vedno verjamem, da so se mladi pripravljani vključiti v različne oblike dejavnosti, če so primerno povabljeni, nagovorjeni in če imajo tam osebnost, ki jih bo pritegnila. Ne pozabite, da to ni nujno, da je po izgledu mlada ali stara, privlačna ali zgrbančena. Pomembno je, da ta človek zna pritegniti mlade in jih zbrati okrog sebe. To je lahko pesem ob kitari, športne dejavnosti, druženja in pogovori o vsebinah, ki mlade zanimajo. Tudi ni nujno, da je duhovnik, je pa dobro, da je veren in je pričevalec Jezusa. Prebrala sem namreč zapis duhovnika

in verjamem, da vsem ne leži delo z mladimi. Pravi: »Delo z mladimi je vedno naporno. Zato je vse manj duhovnikov, ki delajo z mladimi. Iti je treba z njimi tja, kamor gredo. Ne gredo mladi za duhovnikom, ampak duhovnik za mladimi.« Morda je potrebno tudi duhovnike v večji meri, že v času študija, opolnomočiti z delom z mladimi.

Letos so bili mladi v večji središčni pozornosti. Geslo v karitativnem letu 2018 je bilo Mladost iz korenin modrosti pa tudi papež Francišek ve, da je mlade potrebno usmerjati. V oktobru 2018 je bila za mlade objavljena sinoda na temo Mladi, vera in razločevanje poklicanosti. Želi, da so mladi v središču pozornosti, saj jih nosi v svojem srcu. Objavljen dokument je mladim izročil kot kompas za na pot. Mladi so v papeževih mislih, kamorkoli že gre. Tudi v naših bi morali biti.

V naši župniji so samoiniciativno sodelovali na dobrodelnem koncertu za pomoč mladi deklici, ki je zbolela za rakom in na karitativnem koncertu. Nismo jim posvetili dovolj velike pozornosti, saj je pobuda o vključevanju mladih prišla konec leta. Eno leto pa ne naredi nobene spremembe. Zato bi bilo dobro, da vsaj nekaj časa, neko obdobje osredinimo na mlade. Potem bo verjetno več priložnosti, da mlade pridobimo v večji

meri. Po drugi strani pa moramo imeti v mislih, da imajo mladostniki še druge svoje obveznosti, dejavnosti in želje, ki jih morajo ali si jih želijo izpolniti. Ne smejo nas začutiti kot tiste, ki jim karkoli vsiljujemo, pridigamo ali celo zahtevamo, ampak moramo najti pravo nevsiljivo priložnost. Ne pozabimo, da znajo biti mladi pravi uporniki v adolescenti dobri, če pristopamo na nepravi način. Tudi mi smo bili taki, čeprav bi radi včasih kaj zatajili. Jaz verjamem v mladega človeka in verjamem, da jim moramo dati več priložnosti kot jim jih omogočamo. Ne čakajmo jih, ampak do njih pristopimo. V naši župnijski karitas nimamo slabih izkušenj z mladimi. Pridejo.

Slavica Trstenjak, vodja ŽK
Sv. Jurij ob Ščavnici
Fotografiji: Ana Vok

Statistika 2018

Ko se oziram nazaj v pretekla leta, se radi spominjamo vseh dogodkov, ki so se zgodili in zaznamovali našo župnijo in občino. Spominjamo se raznih prireditvev, razstav, otvoritev... Nenazadnje pa nas večkrat zanima, kako bo z našim krajem v prihodnosti. Sprašujemo se, koliko ljudi se je v preteklem letu od nas poslovilo in koliko otrok se je rodilo, oziroma je bilo krščenih. Na kratko predstavljamo statistiko za leto 2018.

V letu 2018 smo v naši župniji krstili 41 otrok, od tega 28 deklic in 13 fantov. 12 otrok prihaja iz drugih krajev, 39 pa iz domače občine. Zakrament krsta so prejeli otroci iz 16-ih vasi. Največ iz Selišč – krščenih so bili štirje otroci. Po tri otroke smo krstili iz Sovjaka in Sv. Jurija ob Ščavnici. Iz Kraljevec, Čakove, Berkovec, Terbegovec, Okoslavec in Jamne smo v lanskem letu krstili po 2 otroke. Iz Slaptinec, Žihlave, Murščaka, Kupetinec, Rožičkega Vrha, Stare Gore in Grabonoša pa je povsod en otrok prejel zakrament krsta.

VAS	ŠT. KRŠČENIH
SLAPTINCI	1
KRALJEVCI	2
TERBEGOVCI	2
OKOSLAVCI	2
GRABONOŠ	1
BERKOVCI	2
SELIŠČI	4
SV. JURIJ	3
SOVJAK	3
MURŠČAK	1
ČAKOVA	2
JAMNA	2
KUPETINCI	1
ŽIHLAVA	1
ROŽIČKI VRH	1
STARA GORA	1
DRUGI KRAJI	12
SKUPAJ	41

VAS	ŠT. UMRLIH
BLAGUŠ	2
SLAPTINCI	4
KRALJEVCI	2
TERBEGOVCI	1
OKOSLAVCI	3
GRABONOŠ	1
BERKOVCI	1
SELIŠČI	2
SV. JURIJ	2
SOVJAK	2
MURŠČAK	1
KOKOLAJNŠČAK	2
DRAGOTINCI	2
BISERJANE	1
ŽENIK	3
ČAKOVA	1
GALUŠAK	1
JAMNA	1
KUPETINCI	1
DRUGI KRAJI	5
SKUPAJ	39

Del našega življenja ni samo rojstvo, ampak tudi smrt. V letu 2018 smo se poslovili od 39 župljanov, od tega 25 žensk in 14 moških. Najstarejša ženska je bila stara 96 let, najstarejši moški pa 87 let. Najmlajša ženska je bila stara 57 let, najmlajši moški pa 52 let. Vsi župljani, razen enega, so bili pokopani na pokopališču pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Največ ljudi je umrlo v Slaptincih, in sicer štirje. Iz Okoslavec in Ženika smo se v preteklem letu poslovili od treh župljanov iz vsake vasi. V Kraljevcih, Seliščih, Sv. Juriju ob Ščavnici, Kokolajnsčaku, Sovjaku in v Dragotincih sta umrla dva občana. V Slaptincih, Terbegovcih, Grabonošu, Berkovcih, Murščaku, Biserjanah, Čakovi, Galušaku, Jamni in Kupetincih smo se poslovili od enega župljana. Pet pokojnih, ki so nekoč živeli pri nas, pa so svoja zadnja leta preživeli drugod, največ v domovih za starejše. Kot vidimo, je število umrlih in število rojstev - krščenih v naši župniji v letu 2018 enako, torej je naravni prirastek 0, kar ni najbolj spodbudno. Kljub temu verjamemo, da bo prihodnost v naši župniji in občini svetla, saj se preseljuje k nam veliko mladih družin.

Podatki: arhiv Župnije Sv. Jurij ob Ščavnici
Besedilo: Ana Vok, preglednici: Ana Vok

Romanje v Srbijo

Okrog 50 romarjev se je v petek, 22. 3. 2019, v zgodnjih jutranjih urah zbralo na avtobusni postaji Sv. Jurij ob Ščavnici, od koder so krenili proti Beogradu. Vožnja je minila hitro, saj ni manjkalo dobre volje, molitve, z velikim navdušenjem so prisluhnili vodički iz agencije Aritours, ki jih je zbližala z zgodovino in ostalimi zanimivostmi pokrajini, skozi katere jih je vodila pot.

Dopoldne so prispeli v Đakovo, kjer so si ogledali katedralo sv. Petra, zraven nje pa ostanke stare cerkve. Zanimivo je, da so cerkev gradili 16 let. V njej je grob škofa Josipa Juraja Strossmayerja, ki velja za eno najpomembnejših oseb hrvaške zgodovine. Po sveti maši, ki jo je vodil duhovni vodja - župnik Boštjan Ošljaj, so se odpravili dalje proti Srbiji. Ob prihodu v Beograd so se peljali čez Savo,

kjer so zgrajeni trije mostovi. Most čez Ado sta projektirala Slovenca Peter Gabrijelčič in Viktor Markelj in velja za enega lepših mostov. Prve vtise Beograda so pridobili s krožno vožnjo po starem delu mesta, nato pa so si ogledali še novi del mesta. Spoznali so prve glavne znamenitosti Beograda (Trg Republike, Kneza Mihailova ulica ...). Popoldne so se sprehodili do Kalemegdana, parka s trdnjavo na robu starega mesta, ki leži na sotočju Save in Donave. Trdnjava je nekoč služila za bojevanje proti Turkom, danes je trdnjava s parkom in živalskim vrtom dobro obiskana. Na vrhu trdnjave se je romanjem razprostrl čudoviti razgled nad Savo, Donavo in Beogradom. Med raziskovanjem mesta so se sprehodili tudi mimo zveznega parlamenta. Romarji so se zvečer, polni vtisov, odpravili do

hotela, kjer so se družili ob večerji. Naslednje jutro so po zajtrku odpravili do nadškofijskega dvorca in stolnice v Beogradu. Po sveti maši so si v kapeli škofijskega dvorca ogledali mozaike, ki so delo patra Marka Rupnika. Nagovoril jih je beograjski nadškof Stanislav Hočevar. Nato so se z avtobusom zapeljali do cerkve oz. hrama sv. Save, ki velja za največjo pravoslavno cerkev. Znana je po svojih galerijah, poslikanih s svetnikih, in kupola katero glavno krasi križ visok 12m. Cerkev sprejme 10.000 vernikov in 800 pevcev. Popoldne so se zapeljali na hrib Oplenac, kjer stoji cerkev Sv. Jurija, ki pa

je obenem tudi mavzolej družine Karađorđević. Obiskali so tudi muzej istoimenske družine. Prav tako so se povzpeli na Avalo, hrib nad Beogradom, od koder je čudovit razgled nad mestom. Na vrhu stoji spomenik kiparja Ivana Meštrovića v spomin padlim vojakom iz I. svetovne vojne. Na vzpetini je prav tako glavna radijska postaja Srbije. Zvečer so se odpravili v mesto, kjer so se sprehodili po ulicah, »mačjih glavah«, kot pravijo domačini, hkrati pa so bili priča protestom, ki so trenutno na ulicah Beograda. Večer so zaključili v eni izmed znanih restavracij na Skadarliji, kjer so lahko poskusili tradicionalne

srbske jedi, ob tem pa so poslušali starogradske pesmi. V nedeljo so se odpravili proti domu. Na poti so se ustavili v Novem Sadu, kjer so si ogledali znamenitosti in imeli sveto mašo v hrvaščini. Ogledali so si tudi Petrovaradinsko trdnjavo iz 18. stoletja, ki ima naziv »Gibraltar ob Donavi,« saj je eden izmed redkih tovrstnih ohranjenih spomenikov v Evropi z 16 km podzemnih hodnikov. Danes predstavlja trdnjava umetniško središče. Po domačem kosilu v etno hiši - Salaš, so si ogledali še muzej kmečkega orodja in drugih starin. V poznih nočnih urah, so se utrujeni, vendar

polni vtisov in novega znanja, vrnili domov in že nestrpnost pričakujejo nova romanja.

Besedilo: Lea in Ana Vok
Fotografiji: Lea Vok

“

*Najdaljša je pot,
ki te pripelje
najbližje k sebi,
in najtežja je vaja,
ki rodi najpreprostejši
napev.*

Rabindranath Tagore

”

Slavnostni nagovor Boštjana Petučnika ob slovenskem kulturnem prazniku

Odlomek govora

Kultura je izjemno širok in bogat pojem. Je tudi tako raznolika, kot smo raznoliki ljudje. Ko govorim o kulturi, me sicer prevevajo različne misli, vprašanja, saj ob tem ne mislim zgolj na kulturno ustvarjanje, temveč mi kultura pomeni nekaj več. Je osnovno vodilo človekovega razvoja, osnovna determinanta biti tukaj in sedaj ter se postaviti ob bok različnim modrostim ter soustvarjanju vrednot. In ja, kultura je, in upam, da bo tudi v prihodnje, predvsem vrednota. Je vse, kar nas definira in obdaja. Je stara, kot je staro človeštvo. Verjamem, da so o njej bolj modro in globlje razmišljali mnogi pred mano. Ustvarili so ljudske običaje, pregovore, misli, poezijo, bajke, povesti, slike ... Kultura je torej umetnost, nastala na temeljih delovanja naših prednikov, naših rojakov ... Verjetno ni potrebno posebej omenjati rojakov Edvarda Kocbeka, Antona Korošca, Vekoslava Grmiča in mnogih drugih, ki so že zelo zgodaj tlakovali pot vsem nam, ki danes delujemo in soustvarjamo kulturno dogajanje v teh naših prleških Atenah, kot bi rekel naš župan. Izjemno me veselilo, da sta se v našem

okolju ohranili kulturna in narodna zavest, ki imata svoj čas in prostor. Le-tega pa si delimo različni ljudje, tudi različno misleči. In kot ste verjetno ugotovili, me v tem nagovoru vleče h kulturi kot vrednoti, kot morali. Kljub bogati zgodovini moramo na tem področju še veliko postoriti. Pogosto se mi zazdi, da Slovenci veliko govorimo o kulturi, si pripravimo izjemno učene in prefinjene nagovore ob kulturnih praznikih, prireditvah. Pa jo res tako živimo, spoštujemo? Se med seboj spoštujemo? Tudi pri svojem delu se pogosto srečam z nespoštljivim odnosom. Ob tem se sprašujem, kam in predvsem kdaj je izginilo spoštovanje do učiteljev. Mar ni prav naše poslanstvo, da vzgajamo naše otroke, mladostnike v vedre in kulturne posameznike, ki bodo na naši modrosti gradili naprej. Vse to so učitelji počeli nekoč, ko so bili sicer veliko bolj cenjeni, in to počnemo danes, ko je naše poslanstvo popolnoma razvrednoteno. Ko smo v družbi tretirani zgolj kot priskledniki oz. tisti, ki se zgolj hranijo in napažajo iz državnih jaslí. V podobno nezavidljivem položaju so kulturni ustvarjalci, ki jim je kultura kruh. In je tudi voda v

njihovem preživetju. In če sem prej napovedal, da se pri opredeljevanju kulture kot pojma bolj nagibam k vrednotam, ne morem mimo morale. Kultura posameznika je tudi moralno ravnanje. V preteklosti so umetnike preganjali. Morda so se bali njihovega vpliva, saj so bili voditelji kolektivnega razmišljanja. A ko se zavemo tega, lahko kar hitro sklenujemo, da so vendar bili spoštovani. In danes? Redkim uspe, veliko pa je po krivici prezrtih. In danes, ko je dovoljeno, dopustno, predvsem pa normalno že skoraj vsakršno delovanje, pa četudi sprevrženo, je vprašanje morale popolnoma upravičeno. Današnji dan je bil pravzaprav v svojem prvenstvenem namenu namenjen obeležitvi spomina na kulturno ustvarjanje našega velikega poeta Prešerna. Le-ta je v svojem bogatem opusu poezije izjemno in tenkočutno opeval ljubezen na vseh nivojih človekovega delovanja in pozival ljudstvo k edinosti, sreči, spravi ter medsebojnemu spoštovanju, ki ga v zadnjem času močno najeda zob modernih trendov in hitrega razvoja tehnologije, ki negira pristnost odnosov in osebnega komuniciran-

Pogosto v šoli dijakom omenim, da je za delovanje ekonomije družbe izjemnega pomena tudi kulturni kapital kot del družbene podstatí in njenega razvoja in se ob tem sprašujem, ali so sploh razumeli, kaj kulturni kapital v svojem bistvu je.

ja. Danes je moderno tako imenovano tvitanje. Vsak, ki hoče kakorkoli deliti svoje misli in je prepričan, da postanejo del kolektivnega duha množic, danes tvitne. Ošfrkne oblast, šolstvo, zdravstvo itd. S tem ima kultura izjemno malo skupnega. Prešeren je kot medij za razmišljanje o problemih tedanjega časa izbral poezijo. Danes pa se ob opredeljevanju problematike preživetja pogosto uporablja pojem globalizacija, znotraj katere govorimo o konkurenčnosti. A se kdaj vprašamo, ali smo konkurenčni tudi v naši kulturni zavesti in kakšen je naš kulturni kapital? Pogosto v šoli dijakom omenim, da je za

Zatorej naj lokalne skupnosti še naprej podpirajo kulturo, šolo, umetnike – posameznike in ustvarjajo spodbudno okolje, na slehernem od vseh nas pa je, da ta glas širimo, širimo kot vero v dobro, kot vero in zaupanje v lasten narod ...

delovanje ekonomije družbe izjemnega pomena tudi kulturni kapital kot del družbene podstat in njenega razvoja in se ob tem sprašujem, ali so sploh razumeli, kaj kulturni kapital v svojem bistvu je. Verjetno je mladostnikom to težje razumeti, saj nimajo izkušnje prenosa kulturne zavesti med različnimi generacijami znotraj družine. Danes le redko srečamo družine, kjer bi pod isto streho prebivali rodovi treh, štirih generacij, kot je bilo to nekoč. Tedaj sta se znanje in kulturna zavest prenašala po vertikali iz roda v rod. Že Oton Župančič je nekoč zapisal: »Iz roda v rod, duh išče pot.« Kot torej opazimo, tegobe Slovencev

zagotovo niso obšle. Kot narod smo izjemno ranljivi, tudi demenca se nas kar hitro loti, predvsem, ko gre za različne priložnosti iz ekonomskega okolja, ki jih zagotovo moramo izkoristiti, pa četudi za ceno kulture, ki smo jo pozabili. Ko takole omenjam vrednote, imam v mislih tudi delo. Je izjemna vrednota, tudi pravica. In vse, kar je nekoč pomenilo javno dobro (šolstvo, zdravstvo, kultura ...), danes postaja samoumevno. Le redki smo, ki si štejemo v čast, da lahko delujemo v sistemu javnega dobrega. Torej je kultura samoumevna. Pa ni, kakor umetnost ne. In če se izrazim tako ekonomsko, lahko jasno povem, da sta kultura in umetnost sicer družbeni dobrini, vendar eksistenčnega pomena, in ponujata izjemne poti, ki jih lahko človeštvo ubira pri razreševanju ostalih družbenih pa tudi poslovnih problemov. V končni fazi je obisk kulturne prireditve, gledališča, ki nam jih ponudi delodajalec, del kadrovske politike in kulture motiviranja svojih zaposlenih. Ko vas takole gledam kot množico, razmišljam samo o enem. Zakaj torej o kulturi in krizi vrednot govoriti prav vam, ki ste s svojo pristnostjo na današnji

prireditvi že tako dokazali, da vam je še kako mar za kulturo, vrednote, norme? Pa vendar verjamem, da se bo ta glas skozi usta množic razširil, in si delam utvare, da bo nagovoril h kulturi še koga. In delam si utvare, da bodo ta jezik vsi razumeli. Kultura je univerzalni jezik, ki ga razumemo in čutimo s srcem. Res je, da sem svoj nagovor usmeril nekoliko kritično, da čutite moje nezadovoljstvo s kulturno zavestjo državljanov, predvsem politikov in mnenjskih voditeljev, hkrati pa sem izjemno vesel, celo hvaležen, da smo v naši lokalni skupnosti deležni ustvarjanja idealnega okolja, ki kulturno ustvarjanje povzdiguje. Imamo veliko delujočih kulturnih društev, ZKD, v katere je včlanjenih veliko naših občanov in vsak vaš kamenček v tem mozaiku je izjemno pomemben. Naša kultura se še razvija. Iz leta v leto imamo boljše pogoje za delovanje. Danes vas nagovarjam prav tukaj, v tej krasni arhitekturni stvaritvi – hramu jürjofške kulture. In sleherni verjetno ne bo spregledal, da naša lokalna skupnost deluje izjemno družbeno odgovorno, ko nam daje možnosti, da se izražamo in predstavljamo znotraj lokalnega

in širšega okolja. V društvih imamo pesnike, pisatelje, glasbenike, učitelje, plesalce, igralce, ki ta jezik kulture širijo med ljudi in prinašajo znatne uspehe. Opevajo, opisujejo ter prikazujejo prleško grudo in pristen prleški jezik. A brez podpore vseh vas, ki nas pridno obiskujete na naših prireditvah, ne bi šlo, hkrati tudi ne brez podpore občine z županom na čelu. Hvala vam, hvala njim. Zatorej naj lokalne skupnosti še naprej podpirajo kulturo, šolo, umetnike – posameznike in ustvarjajo spodbudno okolje, na slehernem od vseh nas pa je, da ta glas širimo, širimo kot vero v dobro, kot vero in zaupanje v lasten narod, kot ljubezen do domovine – kot je Prešeren s sonetnim vencem širil in opeval Primicevo Julijo oz. ljubezen do nje. Verjetno nam je vsem znano in edino, da je kultura gonilo družbenega napredka, hrana množic ter ustvarjalka politike, ki jo bo družba akceptirala.

ALI SE ZAVEDAM OSNOVNIH POGOJEV ZA ZDRAV RAZVOJ MOJE DRUŽINE?

Svetuje Andrej Omulec, mag. zakonskih in družinskih študij

Nekateri strokovnjaki pravijo, da je za razvoj družine najpomembnejši odnos med staršema in odnos med otroki in starši. Pomemben je tudi odnos med vrstniki in drugimi na ravni različnih organizacij človekovega življenja. Najmočnejši faktorji za razvoj človeka oz. nosilci zdravega razvoja in osnovne potrebe vsakega sistema so:

- pripadnost, povezanost;
- zaupanje;
- dostojanstvo, spoštovanje;
- prepoznavnost;
- sočutje.

Pripadnost

Temelj družine je povezanost in pripadnost. Tega si vsi želimo, tako otroci kot odrasli.

Starši so odgovorni, da nudijo otroku pripadnost in osnovne pogoje preživetja. Največja prekinitev pripadnosti je prekinitev stika. Otrok ne more izbirati staršev in seveda ne, komu bo pripadal, pripadnost je pogoj preživetja. Če je ovrednotenje pripadnosti zdravo, to v otroku zveni tako, da ga starš/skrbnik vedno nosi v svojem srcu, tudi takrat ko osebi nista v najboljših odnosih. Najhujše za otroka je zapuščenost s strani staršev, če je stik prekinjen, je otrokova obramba navidezna samozadostnost.

Neuresničene potrebe po pripadnosti najprej prepoznamo pri odvisnikih. Posameznik, ki ne sme biti odvisen od drugih, postane odvisen od substanc, kjer izgubi kontrolo. Tragično je, da se neuresničena

potreba po pripadnosti prenaša iz generacije v generacijo in se ponavlja tako dolgo, dokler se ta potreba ne bo zadovoljila. Travma se lahko reši le sistemsko, to je tako, da se sistem začne zavedati temeljnih potreb po pripadnosti. Se pravi, da je sistem ranljiv toliko časa, dokler ne zadovolji temeljnih potreb, ki jih je uničila travma.

Zaupanje

Otrok staršem zaupa, da mu bodo dali pristen odziv, toda ne gre samo zato. Pomembno je tudi, ali je v nekem odnosu varno, predvidljivo. Se pravi, živeti se v drugega in ga začutiti, vem da ti veš, da jaz vem, kaj ti čutiš. Eden največjih strahov je lažen stik, ki ne omogoča predanosti in zaupanja. Kjer se pojavi strah v zaupanje, pride takoj do obrambnega mehanizma pred zavrženostjo, to je preverjanje. Skrajni primer uničenega zaupanja so dvojna sporočila, kjer starši manipulirajo z otrokom, otrok je vključen v spor med staršema, to se imenuje triangulacija. Straši zadovoljijo potrebe, ki jih imajo sami, otrokove pa izključijo. Najhujše manipulacije so grožnje s smrtjo in boleznijo, če ne boš to in to, bom

zbolel ali pa, kako trpim ob tebi, ker me ne ubogaš. Primer manipulacije je tudi, da starši preko otrokovih uspehov zadovoljujejo svoje potrebe po uspešnosti. Veliko težavo pri zaupanju dajejo prikrite stvari, kot so alkohol ali duševne bolezni. Tako otrok izgubi zdravo orientacijo, nikoli ne ve, kaj je prav in kaj ni, otrok se začne čutiti krivega za tisto, kar so krivi drugi.

Kompetenca

Kompetenca ali spoštovanje sebe, prostor za razvijanje sposobnosti v družini je tako velik, kolikor je v njem prostora za priznavanje osebnega dostojanstva vsakega posameznika. Za dostojanstvo lahko rečemo, da je dovoljenje, kjer lahko čutiš, kar čutiš, misliš, doživljaš in ti ni treba čutiti, misliti, doživljati tako kot drugi mislijo ali rečejo, lahko si avtonomen. To pomeni, da lahko zaupaš temu, kar čutiš in se lahko učiš od drugih. V sistemu se vidi, koliko se lahko člani med sabo slišijo. Kompetenca je mogoča samo takrat, kadar sta prisotna pripadnost in zaupanje.

Pre-poznavnost

Je sposobnost posameznika, da razvije osebni stil, sposobnost poiskati in razdeliti svojo individualnost do te mere, da lahko prepozna poklicanost in enakost. Izraža spoznanja do katerih je prišel, v svoje delo vnaša svoja čustva, ne samo doživljanja in čustva drugih. Ključna prepoznavnost je pogoj za zdrav razvoj, v sami družini pomeni prepoznavnost matere in očeta. Gre za sposobnost, da starša razvijeta pristen stik z vsakim otrokom posebej. Vsak otrok postane le toliko prepoznaven, kolikor ga starši slišijo v njegovih potrebah. Prepoznavnost starševstva pomeni poseben čustveni okvir, ki je ločen od zakonskega odnosa

in ločen od otroškega sveta.

Sočutje

Sočutje je temelj vsakega družinskega sistema in hkrati temelj zdrave družine. Pomeni polno iskrenost in resnico. Sočutje se začne takrat, ko posameznik začuti, da je v nekem odnosu svoboden. Odrasli odnosi so simetrični, kar pomeni, da zahtevajo enakovredne sogovornike. Vzpostavitev takega odnosa omogoča le temeljno zaupanje, kar otrok pridobi iz odnosov s svojimi starši, ki ga je imel v otroštvu. Takšen odnos mora biti nesimetričen in mora predstavljati vir zaupanja. Če razvijamo občutek z resnico, pripadnostjo in povezanostjo, s tem odpiramo možnosti za sočutje, še posebej pri

otročih. Prepoznavnost določa, kaj je resnično in kaj je zares novo, pri otrocih je to zelo pomembno, da niso samo ojačevalci čutenj, doživljanj in mišljenj svojih staršev ter drugih odraslih vzornikov.

Fotografija: osebni arhiv in
123rf.com

***Vaši otroci niso vaši otroci.
Sinovi in hčere klica življenja k življenju so.
Po vas prihajajo, a ne od vas.
Čeprav so z vami, niso vaša lastnina.
Lahko jim darujete svojo ljubezen,
toda ne morete jim dati svojih misli,
kajti oni imajo svoje misli ...
Lahko si prizadevate, da boste takšni kot oni,
toda ne trudite se, da bi oni ravnali kot vi.
Kajti življenje ne teče nazaj in se ne ustavlja
ob tem kaj je bilo včeraj.***
Kahlil Gibran

LOČUJEM, ŽIVLJENJA VREDNO OKOLJE VARUJEM!

Skrb za čisto in urejeno okolje je in mora v prihodnosti postati ena izmed temeljnih nalog vsakega posameznika. Narava nam namreč nemalokrat že kaže »zobe«, grdo ravnanje z njo pa za sabo pušča posledice, ki vplivajo tudi na kakovost našega življenja. V Sloveniji se premalo zavedamo pomena ločevanja odpadkov na izvoru. Posledice ločevanja odpadkov se izkažejo na pomankanju pitne vode in globalnem segrevanju ozračja. Skrb za okolje postaja ena od najpomembnejših nalog za vsakega posameznika.

KAKO PRAVILNO LOČEVATI?

Kaj sodi/ne sodi v zabojnik za **EMBALAŽO**?

✓ platenke, stiropor, plastične vrečke in folije, plastična embalaža pralnih sredstev, mehčalcev, šamponov, tekočih mil, destilirane vode, pločevinke, očiščene konzerve, alu folije, očiščeni plastični lončki in kozarčki, tetrapak embalaža mleka, kave... (Tetra Pak).

✗ mešani komunalni odpadki, plenice, biološki odpadki, kosovni odpadki, keramika in porcelan, embalaža nevarnih in posebnih odpadkov ali njihovi ostanki, onesnažen pribor za piknik, papir, steklo, ostala onesnažena embalaža.

Kaj sodi/ne sodi v zabojnik za **STEKLO**?

✓ steklenice, kozarci za konzerviranje brez pokrova, male stekleničke za parfume in kozmetiko, druge votle steklene posode.

✗ keramika, porcelan, glineni izdelki, žično steklo, vezno steklo, avtomobilsko steklo, ogledala, zamaški, steklenice iz umetnih snovi, žarnice, okensko steklo, svetlobne in neonske cevi, pokrovi.

Kaj sodi/ne sodi v zabojnik za **PAPIR**?

✓ časopis, odpadna embalaža iz papirja, kartona, lepenke, knjige, zvezki, telefonski imeniki, prospekti, kartoni, katalogi, revije, pisemski in ovojni papir.

✗ odpadna embalaža mleka in pijač, onesnažen papir, higienski papir, celofan, kopirni papir, lepilni trakovi, plastika, tapete, vreča za krmila in cement.

Kaj sodi/ne sodi v zabojnik za **OSTALE ODPADKE**?

✓ snovi, ki nimajo ponovne uporabne vrednosti, onesnažen papir, smeti, ohlajen pepel, okensko steklo, higienski papir, plenice, keramika, lepilni trakovi, kopirni papir, porcelan, šiviljski odpadki, tapete.

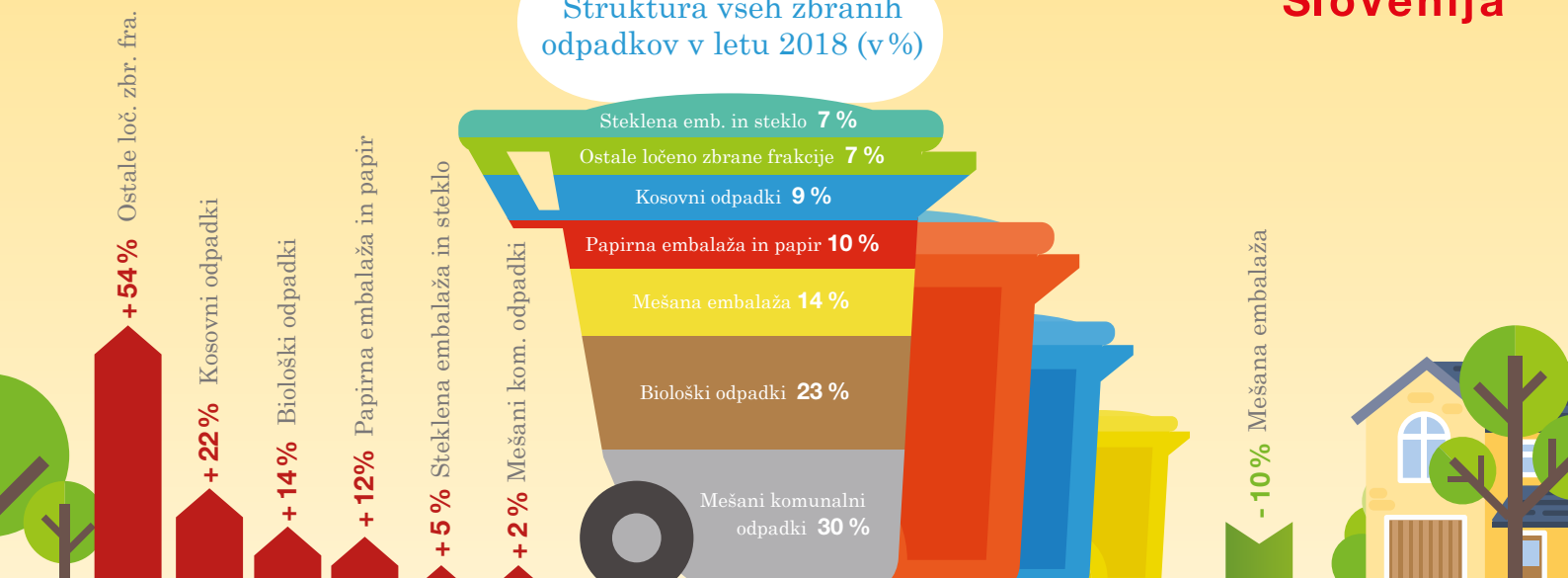
✗ papir, steklo, kovine, organski odpadki, nevarni odpadki, embalaža iz umetnih mas, odpadki večjih dimenzij.

www.saubermacher.si

Saubermacher
Slovenija

Struktura vseh zbranih odpadkov v letu 2018 (v %)

Porast zbranih odpadkov v primerjavi z letom 2017

Zmanjšanje zbranih odpadkov v primerjavi z letom 2017

Zaključna prireditev - Slovo od vrtca

Učenci OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici na ŽOGARIJI v Gornji Radgoni

Velik športni uspeh Domna Mariniča

MINI OLIMPIJADA na OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici

Sprejem uspešnih učencev pri županu

Foto: Ludvik Kramberger

*Največja nagrada
za vloženi napor ni tisto,
kar za opravljeno delo dobimo,
pač pa tisto, kar ob njem postanemo.*
John Ruskin

Foto: Arhiv Čebelarškega društva
Sv. Jurij ob Ščavnici

Ivan Ketiš je 6. 4. 2019 na Brdu pri
Lukovici prejel odlikovanje Antona
Janše I. stopnje – najvišje možno
čebelarško odlikovanje v Sloveniji.